

Onderzoeksgroepen in revisie

Toekomst geesteswetenschappen

*Ah F*ck! Fiets weg!*

De spirit van Columbia

Student op Pinkpop

Go Short: kort maakt sterk

VOX

De spieren van
Obelix

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergader ruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

utm

Academische vertaal- en redactieservice

Voor kwalitatief hoogstaande vertalingen en correcties kunt u bij het UTN terecht.

Wat bieden wij?

- academische (medische, juridische, etc.) expertise
- (native) topvertalers
- snelle levertijd
- scherpe controle op de kwaliteit van elke vertaling
- service in vele talen
- geen btw

Hoe werkt het?

U mailt uw vraag of opdracht naar utntekstservice@let.ru.nl of belt met 024 - 361 14 25.

UTN, Erasmusplein 1
6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59
E utm@let.ru.nl
www.ru.nl/utm

Tips voor helder schrijven?
Ontdek onze site
www.ru.nl/raakradsbouds

Het UTN maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Culinair eten voor studentenprijzen!

3-gangen studenten menu € 11,95

3 gangen keuzemenu voor 19,- p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet

Reservering gewenst
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur

Eetcafé Allerlei

Regulierstraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemerstraat, bereikbaar via Plein 1944 bij Doddendaal 1e zijstraat links)

Tel. 024 - 360 29 98

Molenhoek Kloostertuin 16

Gunstig en rustig in groene woonomgeving gelegen twee-onder-een-kap woning met garage en achtertuin met achterom. Dit goed onderhouden woonhuis is in 1989 gebouwd in de stijl van de "Bossche School". Indeling: entree, hal, toilet, meterkast, tuingerichte woonkamer met openhaard, hardhouten parketvloer en schuifpui naar tuin, open keuken met lichte hoekopgestelde keukeninrichting voorzien van diverse inbouwapparatuur, aan woonkamer grenzende berging/bijkeuken. 1e verd.: overloop, 4 slaapkamers, badkamer, wastafel en 2e toilet; 2e verdieping: middels vlizotrap te bereiken bergzolder. Woonopp: 160 m², inhoud: 500 m³, perceelopp.: 234 m² aanvaarding in overleg.

Vanafprijs: € 260.000,- K.K.

Open Huis
zaterdag 28 maart
van 10.00 tot 14.00

De Horst 6, 6581 TE MALDEN
Tel.: 024 - 358 12 84 • Fax: 024 - 388 05 00
info@kolmeijermakelaars.nl
www.kolmeijermakelaars.nl

Valdin all-inclusive, keuze
10 voor- hoofd- nagerechten
Inclusief drank voor € 32,50

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

Heerlijk wonen op
Landgoed Villandry
Nijmegen
Villandry 74

UNIEKE LOCATIE, comfortabel 3-kamer app., uitzicht op bossen, nabij centr. Nijmegen, eigen parkeerplaats, woonopp. ca. 108 m², bj. ca. 1997

Koopsom: € 275.000,- k.k.

Oranjesingel 12
Postbus 1075
6501 BB Nijmegen

Tel.: (024) 322 36 26
www.vananken.nl
E-mail: info@vananken.nl

Ja,
ik wil een
baantje
en ik ben
handig
met
computers

Bij OGD werken ruim 700 studenten en afgestudeerden. Solliciteer online of bel voor een (bij)baan in de ICT.

040-2464055
info@ogd.nl
www.ogd.nl

Delft Amsterdam Utrecht
Eindhoven Enschede

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Zoek je een kamer/etage!

Het Woonburo Nijmegen
Bloemerstraat 19
Tel (024) 322 27 83
www.woonburo.nl

KLEINE BOODSCHAP

Aangeboden

Logitech 530X luidsprekers voor de computer voor 70 euro. telefoonnummer 024-3602721.

26 maart, vanaf 19.30 uur, CC5: Open lezing van de VGSN-TQ. Hoofdspreker is Maria Martens; Europarlementariër. Meer informatie: www.vgsn.nl

Gevraagd

Studenten voor een onderzoek naar een persoonlijkheidstest, via internet. Duur ongeveer een uur, beloning €10. E-mail naar: josjooren@hotmail.com.

Inhoud

nummer 14 • jaargang 9 • 19 maart 2009

Waar is mijn
fiets gebleven?
Vox volgt op
pagina 20 de
slijptolbrigade

16

De mannen van Obelix Het lichaam vertelt

*“Ik had een snee van acht centimeter in mijn hoofd.
De knie van die jongen knalde tegen mijn hoofd.*

*Je kon m'n schedel zien, het bloed gutste eruit.
Acht hechtingen. Het is nog steeds gevoelig”*

10

Interview Ineens sta je dan op Pinkpop

Rocco Hueting, student algemene cultuurwetenschappen, breekt door met zijn band De Staat: “Het is onwerkelijk, ik heb het idee dat ik al Pinkpop kijk sinds ik besta.”

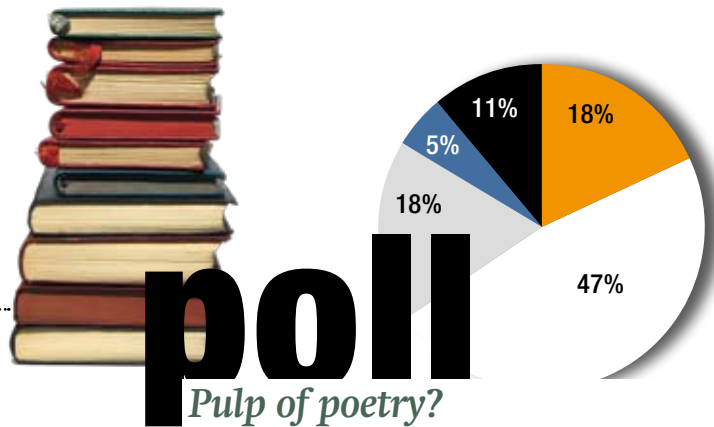
24

Reportage Columbia University als academisch ideaal

Een portret van de universiteit waar Barack Obama studeerde, waar je colleges krijgt van Nobelprijswinnaars en waar bètastudenten zich ook over Machiavelli moeten buigen.

en verder

- 4 nieuws & opinie
- 12 nieuwsachtergrond
- 14 wetenschap
- 20 reportage AFAC
- 22 cultuur
- 29 studentenraad
- 30 vox campus
- 32 backstage

Eeneiige meesters

Samen doorliepen ze mavo, havo, atheneum en universiteit. 4 maart studeerden ze af, allebei in zowel notarieel als Nederlands recht, allebei met een acht. De tweeling Frank en Willem Biemans (25)

FOTO: BERT BEELEN

Scriptiebegeleider Maarten Jan van Mourik is lovend over de heren: "Frank (links op de foto) en Willem zijn een opvallende verschijning. Ze hebben niet alleen een bijdrage geleverd aan de opleiding, maar ook aan het Nijmeegse studentenleven. Met hun academische instelling gaan ze ver komen." Het halen van hun bul is een keerpunt: voor het eerst zullen de wegen van de eeneiige tweelingbroers

zich scheiden. Frank wil stage gaan lopen, Willem wil verder studeren. De broertjes: "Je moet op een gegeven moment je eigen leven gaan leiden."

| 5 maart 2009 | →

Nijmeegse studente tekent platencontract

Studente algemene cultuurwetenschappen Lea Kliphuis lijkt door te breken als singer-songwriter. De Nijmeegse heeft een contract getekend bij het befaamde Excelsiorlabel en vloog direct daarna door naar de VS voor een aantal optredens. Ze is niet de enige Nijmeegse muzikant die aan de weg timmert (zie ook pagina 10). 'Ik heb het idee dat er iets broeit in Nijmegen.' | 18 maart 2009 | →

Singles lezen Harry Mulisch

Knap jij af op een date die Harry Potter in de kast heeft staan? Volgens e-Matching, de datingsite voor hoger opgeleiden, zegt je literaire voorkeur meer dan een psychologische test. De makers stellen een lijst op van de 10 populairste titels onder singles. Van Mulisch tot Tolkien. Op één staat *De vliegeraar* van Khaled Hosseini. | 9 maart 2009 | →

Nieuw metalfestival pal naast campus

Metalfans opgelet! Op het nieuwe Nijmeegse festival FortaRock kun je op 11 juli in Park Brakkenstein je lange haar ouderwets lekker laten rondzwiepen. Na het succes van de FortaRock-avonden vinden FortaRock en Doornroosje het tijd om uit te breiden. Het

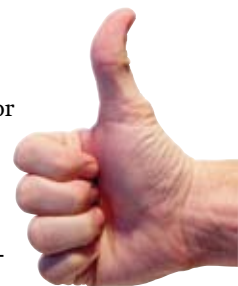
resultaat: een internationaal metaalfeest pál naast de Radboud Universiteit. | 2 maart 2009 | →

Hoogleraar Eelke de Jong als crisisprofessor

Hoogleraar Economie Eelke de Jong gaat lezers van *de Gelderlander* komende maanden door de crisis loodsen. Lezers kunnen vragen spuien, die De Jong op de website zal beantwoorden. De Jong wil zeker niet te veel paniek zaaien, en desgevraagd verklaart hij dat de naam van de nieuwe rubriek ('Wind tegen') niet door hemzelf is verzonnen.' | 10 maart 2009 | →

Thumbs up voor Frankfurt

Tot de invoering van de ov-jaarkaart was liften voor studenten een tweede natuur. Maar voor wie zich internationaal goedkoop wil voortbewegen, kan liften nog steeds een interessante optie zijn, vindt Aegee. Daarom organiseert de internationale studentenvereniging op 20 en 21 maart een liftwedstrijd naar Frankfurt am Main. | 4 maart 2009 | →

Persoonsgebonden belastingaftrek studenten

Universiteitsstudenten die hun studie zelf bekostigen, kunnen jaarlijks tot 2200 euro aan studiekosten van de belasting aftrekken. Aftrekposten zijn lesgeld, studieboeken, vakliteratuur, maar ook bijvoorbeeld een pc. Rente voor je studieschulden, reis- en verblijfkosten, studiereizen en kamerhuur zijn niet aftrekbaar. | 10 maart 2009 | →

→ **HET HELE BERICHT LEZEN? GA NAAR VOXLOG.NL**

'Nu gooit de LSVb zelfs het enige dat Pim wél voor elkaar heeft gekregen in zijn leven te grabbel! ;-)'
Flip is ervan overtuigd dat Nederland veel leefbaarder blijft mét ov-jaarkaart. | 11 maart 2009 'Liever geen ov-jaarkaart' |

'Dat vrouwen in de top net mannen zijn is natuurlijk compleet biased door het feit dat juist die vrouwen überhaupt aangenomen worden op

topposities. Gek hè, dat vrouwen op deze posities dan op mannen lijken? Het is idioot om topvrouwen aan te nemen om hun 'mannelijke' kwaliteiten en ze er vervolgens op af te rekenen dat ze niet vrouwelijker zijn.'
Kwever wordt er helemaal emotioneel van. | 9 maart 2009 'Vrouwen zijn ook mensen' |

'Waarmee maar weer bewezen is dat hbo'ers over onvoldoende

capaciteiten beschikken om een artikel te kunnen lezen en begrijpen.'

Flap had ook liever op de HAN gezeten. | 10 maart 2009 'SSHN: HAN-studenten welkom' |

'Die elitaire collega's van Hanka Venselaar moeten ze meteen op de eerste bus naar Siberië zetten. Liever een Nederlands kampioen paaldansen die aan je onderzoek werkt

dan een of andere slappe zak met een dikke pens die zit te verstoffen achter een bureau en 's avonds voor de tv hangt. Hup Hanka!.'
Bonifacius heeft al kaartjes in huis voor het WK. | 13 maart 2009 'Webgrazen week 11: onderzoeker doet mee aan WK paaldansen' |

→ **OOK RU-GEREN? GA NAAR VOXLOG.NL**

Hoger inkomen voor studenten

Studenten in Nijmegen genoten in 2008 een hoger inkomen dan het jaar ervoor. Gemiddeld hadden ze per maand 12 procent (88 euro) meer te besteden. Dat blijkt uit de Studentenenquête 2008 waarvan de resultaten nu bekend zijn gemaakt.

Het hogere inkomen is voornamelijk te danken aan de bijbaan: die leverde 49 euro per maand meer op dan het jaar ervoor. In totaal

verdiene studenten nu gemiddeld 246 euro per maand met betaald werk. Dat is bijna een derde deel van hun inkomen, dat gemiddeld 853 euro bedraagt.

Het aantal studenten dat nog thuis woont, is stabiel gebleven op 17 procent. Van de uitwonende studenten groeit het percentage dat gebruik maakt van een studentenflat (36 procent) ten koste van het vrije huis. (16 procent).

In 2007 bedroegen die percentages nog respectievelijk 32 en 20 procent.

De enquête laat ook zien dat Radboud Universiteit-studenten bang zijn om te lenen. Gaf in 2007 nog 40 procent aan niet te willen lenen uit angst voor een hoge studieschuld, dit jaar was dat al 48 procent. De universiteit heeft deze uitkomst onder de aandacht gebracht bij minister Plasterk om hem ervan te overtuigen dat het verhogen van de collegegelden als crisismaatregel geen goed idee is. ★

facts & figures | 68% van de Nijmeegse studenten heeft een eigen laptop

Bron: Studentenenquête 2008

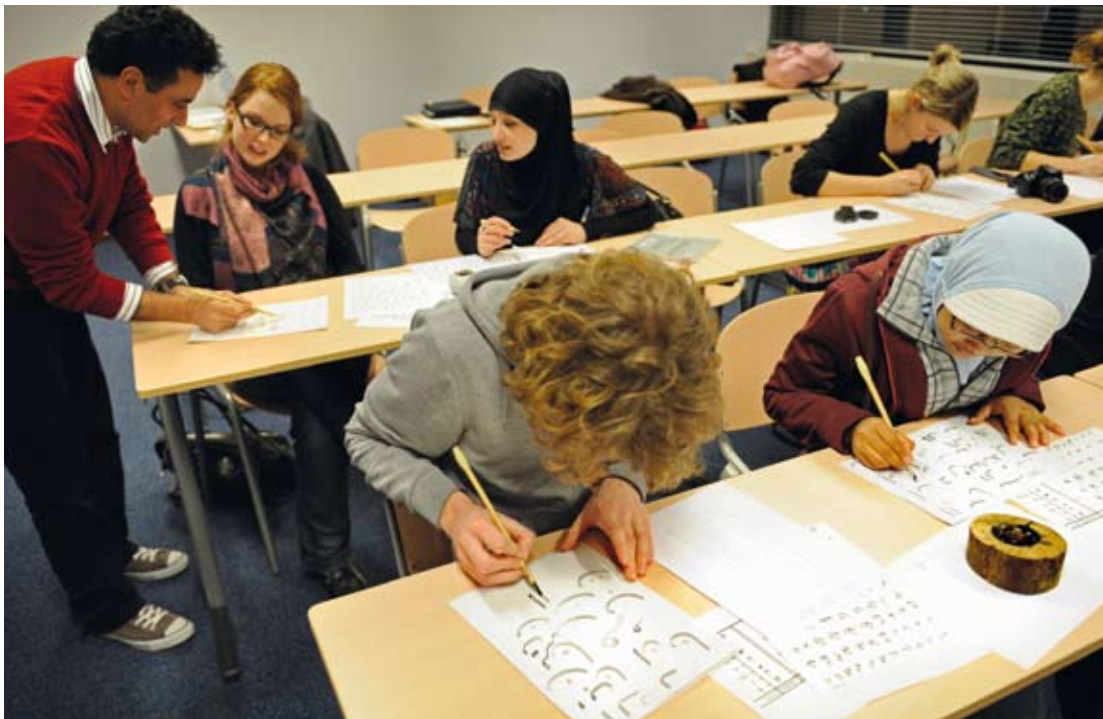

FOTO: BERT BEELLEN

Week van de islamitische cultuur

Een workshop traditionele oosterse kalligrafie is een van de initiatieven waarmee de Moslim Studentenvereniging (MSV) tijdens de themawEEK 'Kunst, cultuur en wetenschap uit de islamitische wereld' (16-19 maart) een brug wilde slaan tussen moslimstudenten en niet-moslims. Naast de workshop kalligrafie waren er lezingen, een film en een opvallende bedoeïenentent in de Refter. "We kiezen met opzet voor een laagdrempelige manier om niet-moslims kennis laten maken met de islamitische cultuur" legt Rafih Berkane uit, secretaris van de MSV. "In de media hoor je alleen over de islam als religie, terwijl de cultuur ook heel rijk is."

De ov-jaarkaart is opgedrongen weldoenerij, waar lang niet iedereen behoefte aan heeft. Studentenvakbond LSVb wil dat studenten voortaan kunnen kiezen tussen de kaart en de maandelijkse vergoeding van 79 euro. Hoe denk jij hierover?

DORPSSSPOMP

Silke ter Hart

student rechten (foto)

"Ik vind dat er altijd een deel van de studiefinanciering moet vaststaan voor reizen. Als studenten zelf mogen kiezen, worden ze verwende consumenten, die denken dat ze ergens recht op hebben en dit recht nog zelf in handen kunnen nemen ook. We mogen blij zijn dat we überhaupt gratis mogen reizen."

Loes Verstappen

student bedrijfswetenschappen

"Het grootste minpunt van de ov-jaarkaart

vind ik niet het rendement van de kaart, maar vooral het feit dat de ov nu niet de hele week geldig is. Je wordt gedwongen om op bepaalde tijden te reizen, terwijl ik ook wel eens op zaterdag naar huis wil. Ik zie dat vrienden van me dan vaak de auto pakken, dat geeft veel meer vrijheid. Als veel studenten dit gaan doen, dan schiet de ov haar doel voorbij."

Michiel van Rens

student geneeskunde

"Volgens mij zouden heel veel studenten, vooral mensen die weinig naar huis

gaan, een gat in de lucht springen als ze er tachtig euro per maand op vooruit zouden gaan. Ikzelf reis voor niet meer dan zestien euro in de maand, dus ik haal het bedrag er ook niet uit. En ik moet hem ook nog terugbetalen straks, volgens mij klopt hier iets niet."

Gwenne van Renes

student biomedische wetenschappen

"Ik vind een vrije keuze oké, maar ben bang dat zo'n maatregel als deze er in de praktijk voor zorgt dat de ov helemaal wordt afgeschaft en daar zou ik echt

enorm van balen. Ik reis voor veel meer dan tachtig euro in de maand, dus ik vind de ov-regeling uitstekend. De kaart mag echt niet verdwijnen!"

Sara Struik

voorzitter AKKU

"Ik reis heel veel met de trein, dus ik zou zelf voor de ov-jaarkaart kiezen, ik haal die tachtig euro er zeker uit. Maar ik kan me ook voorstellen dat mensen die minder met de trein reizen, van dat bedrag liever boodschappen willen doen of zo, helemaal in deze tijden van financiële crisis."

**BELLEN
MET**

Hanka Venselaar
Nederlands kampioene
paaldansen

Hanka Venselaar, onderzoeker bij het Centre for Molecular Life Sciences, is Nederlands kampioene paaldansen. Op 15 maart zou ze meedoen aan het WK in Amsterdam. Maar op het laatste moment werd Miss Pole Dance World 2009 afgelast.

Teleurgesteld?

“Ja, maar ook heel boos op de organisatie. Vrijdagavond kreeg ik pas te horen dat het niet doorging. Maar het is vooral zuur voor de meiden die naar Amsterdam zijn gevlogen vanuit landen als Venezuela.”

Was jij Miss Pole Dance 2009 geworden?

“Ik denk dat ik een aardige kans had om in de top drie te komen.”

Waarom paaldansen?

“Ik was na twaalf jaar een beetje klaar met turnen; veel te veel regeltjes. Paaldansen leek me een mooie volgende stap. Als hobby dan, mijn werk als onderzoeker staat voorop.”

Dans je ook in nachtclubs?

“Nee, mijn paaldansen is puur sportief. Sterker nog: de enige regel is dat je je fatsoenlijk moet kleden. Het is niet de bedoeling dat je in een string en met hoge laarzen op het podium staat.”

Een collega van je vindt het helemaal niks. Past niet bij de wetenschap zegt hij.

“Het gaat niemand wat aan wat ik doe in mijn vrije tijd. Gelukkig krijg ik ook veel positieve reacties van collega's. De prof is zelfs komen kijken zondag! We hielden een demonstratie omdat de kampioenschappen niet doorgingen.”

Onderzoekers moeten ondernemen

Onderzoekers en studenten moeten zich bewust worden van de waarde die hun expertise vertegenwoordigt.

Op 5 maart werd het ‘Informatiepunt Ondernemerschap’ geopend en op 30 maart vindt in het Sportcafé het eerste Science to Business Café plaats, waar studenten, onderzoekers en ondernemers elkaar kunnen ontmoeten. Al die initiatieven worden gesteund door het universiteitsbestuur dat deze maand in een notitie het stimuleren van onderzoeksvalorisatie tot prioriteit verklaarde.

Tegengeluiden zijn ook te horen: overdreven aandacht voor maatschappelijk relevante wetenschap zou een belemmering zijn voor het fundamenteel onderzoek. Maar dat is volgens woordvoerder Willem Hooglugt een mythe. “Onderzoek van technologiestichting STW toont aan dat er juist een positief verband is tussen die twee.”

Dat wordt bevestigd door Floris Rutjes, hoogleraar

‘Elevator pitch’ door ondernemende student (5 maart).

synthetisch-organische chemie die in december werd uitgeroepen tot ‘meest ondernemende wetenschapper van Nederland’. Volgens Rutjes levert zijn samenwerking met spinoffs subsidie op die het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek van zijn groep ten goede komen. ★

in de media

‘Uit psychologische tests blijkt dat mannen zonder stress beter risico's inschatten dan vrouwen, maar met stress zijn vrouwen beter.’

Econome Esther-Mirjam Sent vindt dat vrouwelijke leiders nodig zijn in deze onzekere tijden. *Lover, maart 2009*

voor&tegen Hoogleraar Staatsrecht Tijn Kortmann stelde bij zijn afscheid dat colleges worden ‘verwoest’ door gebruik van beeldmateriaal.

Wel of geen powerpoint

Jos Muyres
universitair docent Nederlandse taal- en letterkunde

“Powerpoint geeft een geweldige ondersteuning aan mijn colleges. Om de structuur van mijn verhaal duidelijk te maken, of om een historische context te illustreren. Kortmann is een begenadigd verteller, maar hij neemt veel tijd om zijn verhaal te doen. Die heb ik niet. Ik moet in korte tijd heel veel informatie overdragen en merk dat het gebruik van beelden daarbij enorm helpt. Jongeren zijn gewend aan de beeldcultuur, ze absorberen op die manier gemakkelijk informatie. Het verzet van de, vaak wat oudere, docenten tegen beeldgebruik wordt vooral ingegeven door angst voor moderne technologie.”

Tijn Kortmann
emeritus hoogleraar Staatsrecht

“Het gebruik van beeldmateriaal wordt door ‘onderwijsloggen’ van deze universiteit aanbevolen. Maar ik vind het één grote ramp. Docenten zijn niet meer in staat of bereid om in woorden uit te drukken wat ze eigenlijk willen zeggen. Pure gemakzucht. Sommigen staan meer met de rug naar de zaal dan met hun gezicht. Het bijbehorende verhaal is vaak schokkend zwak: het is geen betoog, het is niet amusant. Van het niveau TROS-quiz. Studenten zitten er ook helemaal niet op te wachten. Het boeit niet, zeggen ze, we leren er niets van.”

Verhalen met body

‘Kijk, hier bij die bobbel zie je nog die botbreuk van mijn val in de Ronde van Vlaanderen, ik kon toen een half jaar niet koersen.’ Hoe intrigerend het kan zijn om het lichaam een verhaal over sport te laten vertellen, bewijst Wilfried de Jong in zijn tv-programma *Holland Sport*. Op zijn massage-tafel vertellen sporters indrukwekkende verhalen over welke invloed sport op hun lichaam heeft gehad. De verhalen zijn hard, emotioneel, rauw, nostalgisch en ontzagwekkend. Elke keer blijf je weer geboeid kijken. Toen de

rugbyers van Obelix Vox-redacteur Anne keer op keer verbaasden met zowel hun verhalen over heftige blessures als hun passie voor de sport, kwam ze op een soortgelijk idee. “Kunnen we de mannen van Obelix niet portretteren aan de hand van hun lichaam?” Spierscheuringen, zware kneuzingen, open wonden, opengescheurde schedels, gescheurde kruisbanden of kapotte enkels. Nog nooit was de heftigheid van het rugby zo tastbaar. ★

Chris-Jan van der Heijden / hoofdredacteur Vox

'In deze crisistijd moeten we ons talent in de inspirerende omgeving van een hogeschool of universiteit laten doorbrengen en niet het donkere bos van krediet- en steunverlening in jagen.' In *de Volkskrant* leggen collegevoorzitters De Wijkerslooth (RU) en Bormans (HAN) uit waarom verhoging van het collegegeld volgens hen een slecht idee is.

Verslaafd

Ik liep even bij Willem binnen, om iets over een tentamen te vragen. Met Willem kun je lachen, we liggen mekaar. "Hé, Willem, dat laatste onderdeel..." Mijn vraag stokte. Willem had zich naar mij toege draaid, en hij leek zichzelf half uit zijn stoel te hijsen. Willem hing er vreemd bij. "Ja?" zei hij zo naturel mogelijk, maar het was niet naturel, want Willem stond ineens op, en ging vlak voor me staan. Er was iets met hem aan de hand. Hij hield iets voor me verborgen.

"Eh, ja, wat wou ik ook al weer vragen?" zei ik bedremmeld. "Je kunt ook later terugkomen?" suggereerde hij. Hij maakte zich opnieuw groot. "Nou..." Ik liet mijn sleutelbos vallen. Terwijl ik me bukte, viel mijn oog op zijn computer en zag ik wat er aan de hand was: Willem zat te FreeCellen.

Hij zag dat ik het gezien had en slonk als een ballonnetje. Hij ging weer zitten en staarde schuld bewust naar het scherm. Er lagen twee koningen onderaan. Geen makkelijk potje. Ik schaamde me. "Ik speel ook wel eens", zei ik om de kwestie minder bedreigend te maken. "Jah", zei Willem. "Vooral als ik veel te doen heb", ging ik door, "mag ik graag een free-celletje leggen. Voordat ik aan mijn echte werk begin."

"Jah", zei Willem. Er klonk een triller in zijn stem. "Er zijn meer mensen die er last van hebben, Willem, en het is niet erg. Het is maar een spelletje."

"Jah", zei Willem.

Hij begon op mijn zenuwen te werken.

Andere strategie dan maar. "Ik persoonlijk krijg alle spelletjes uit zonder – let wel ZONDER – gebruik te maken van de vrije cellen." Er flikkerde iets in zijn ogen, maar hij zei niets. "Man, doe niet zo dramatisch. Je hebt dat tentamen toch af?"

"Ja."

"Dan mag je toch wel een spelletje spelen? Als je nou ook nog zou roken, maar dat doe je niet."

"Nee", zei hij opgelucht. Hij lachte weer.

"Ik ben Willem, en ik Cell Free."

"Hi, Willem!" zei ik. *

Ingezonden

Mail je brief naar redactie@vox.ru.nl

Gaten in artikel literair Nijmegen

Uit het artikel over literair Nijmegen blijkt maar weer eens hoe kort ons geheugen is. Het Nijmeegse literaire leven is heel wat afwisselender dan de bekende riedel die hier voorbij komt. Ik ben geen neerlandicus, maar een stel namen schiet mij zo te binnen: Harrie Lemmens heeft hier lang gestudeerd en gewoond en is als vertaler van o.a. Pessoa zeker zo belangrijk als Pé Hawinkels. Chrétien Breukers, Ad van Iterson, Rosalie Sprooten en Cees van der Pluijm hebben hier allemaal hun sporen achtergelaten. Is onze oudstudent Wiel Kusters te zeer met Limburg verbonden om nog tot het Nijmeegse literaire leven gerekend te mogen worden? Over

Limburgstalige schrijvers als Paul Weelen (tevens uitgever te Maastricht) of Duitstalige (Paul Sars) zal ik dan maar zwijgen. Maar wie zeker genoemd had moeten worden is onze oud-prof in de rechten Andreas Burnier,

ook als feministe voor velen een voorbeeld. Oudere medewerkers zullen waarschijnlijk meer schrijvers van voor of vlak na de oorlog kunnen noemen. Enige recherche was hier op zijn plaats geweest.

Hub Nijssen, Internationaliseringsmedewerker FNWI

Nieuwe koffieautomaat

Waarom moesten we zonnodig nieuwe koffie- en snoepautomaten op de universiteit? Even evalueren:

- Ze zijn traag: je gaat niet 'even' iets uit de automaat halen...
- Ze hebben geen makkelijke display: je moet rijen tellen en nummers kiezen alvorens je de naam van het product ziet staan.
- Je kunt niet chippen en waar haal je kleingeld vandaan als de andere horecagelegenheden dichtzitten... wisselautomaat bestaat (op de uni) niet.
- Kreeg een keer te weinig geld terug (en geen product!), waarschijnlijk in de automaat tussen de draden gevallen :-)
- Als je niet oppast slaat 'de bak' dicht, terwijl je vingers er nog tussen zitten (1 x gebeurd en ja, het deed pijn!!!)

Kortom ik ben ze HE-LE-MAAL zat. En aangezien ik niet a-technisch of van nature negatief ben, kan ik me heel goed voorstellen dat veel andere studenten hier net zo van balen als ik. Ik wil mijn oude automaten terug! Het enige positieve punt is dat ze er strak uitzien, maar het woord 'service' mogen ze eraf krabben.

Irene Dekker, student

cartoon

Waarheen, waarvoor?

De toekomst van geesteswetenschappen in Nijmegen

Dit artikel is ingezonden door Paul Bakker, hoogleraar Filosofie aan de Radboud Universteit.

De geest is uit de fles. Wat begon als een onschuldige zin in het concept Strategisch Plan, heeft zich in korte tijd ontwikkeld tot een bijna clandestien rumoer dat de wandelgangen van het Erasmusgebouw in zijn greep houdt: wat is de toekomst van de geesteswetenschappen aan de Radboud Universiteit? Tot dusver hebben vooral bestuurders zich in deze discussie laten horen. Zo lieten twee decanen weten dat ze tegengestelde opvattingen hebben over de wenselijkheid van een Faculteit der Geesteswetenschappen en meldde onze collegevoorzitter dat de resultaten van een verkenning omtrent zo'n faculteit wel erg lang op zich laten wachten. Behalve deze interventies uit bestuurlijke hoek vindt er opvallend weinig openbare en argumentatieve discussie plaats onder de betrokken wetenschappers zelf. Hoe zien wij, geesteswetenschappers van de Radboud Universiteit, onze eigen toekomst? Volkomen terecht riepen

in het vorige nummer van *Vox* onze studenten, bij monde van Anco Peeters (lid studentenraad voor Akkuraatd), ons op om zo'n discussie nu eindelijk te gaan voeren. Aan deze oproep geef ik hier gehoor.

De discussie over de toekomst van de geesteswetenschappen heeft als belangrijkste doel een antwoord te geven op de uitdagingen die geformuleerd zijn in het rapport *Duurzame Geesteswetenschappen* van de commissie Nationaal Plan Toekomst

'Nationaal Plan Toekomst van de Geesteswetenschappen' gepresenteerd (met daaraan gekoppeld een aantal financiële toezeggingen). De commissie oordeelt dat de bloei van de geesteswetenschappen in Nederland onder spanning staat. Deze spanning wordt vanzelfsprekend veroorzaakt door geldgebrek, maar ook door gebrek aan strategische keuzes van de geesteswetenschappelijke sector zelf. En daar ligt de uitdaging. Het rapport nodigt ons uit de taken

'De bloei van de geesteswetenschappen in Nederland staat onder spanning'

Geesteswetenschappen (in de volksmond: de commissie Cohen). In dit rapport wordt een grondige (volgens mij adequate) analyse gegeven van 'het karakter en de reikwijdte van de geesteswetenschappen' en van 'de stand van zaken van de geesteswetenschappen in Nederland'. Tegen die achtergrond wordt een

en de functies van ons onderzoek en onderwijs duidelijk te formuleren. Welke rol willen wij spelen binnen de Radboud Universiteit? Wat is onze inbreng in het maatschappelijke (politieke, culturele, religieuze) debat? Welke plichten en kansen hebben wij ten aanzien van het voortgezet onderwijs? Wat kunnen wij

betekenen voor de ontsluiting van ons culturele erfgoed? Het is goed denkbaar dat de verschillende geesteswetenschappelijke disciplines uiteenlopende antwoorden geven op deze vragen. Filosofen en religiewetenschappers hebben waarschijnlijk een grotere bijdrage te leveren aan de discussie over de vrijheid van meningsuiting dan kunsthistorici en literatuurwetenschappers, die op hun beurt in een betere positie zijn om ons artistieke erfgoed te ontsluiten. Het rapport Duurzame Geesteswetenschappen geeft ons een lijst van onderwerpen waarover we gezamenlijk een (mogelijkerwijs gedifferentieerde) positie moeten bepalen. Dat is een interessante en belangrijke opdracht die veel positieve energie heeft losgemaakt. Wat moet er aan de RU nu wel gebeuren met het rapport Duurzame Geesteswetenschappen en wat moet er niet gebeuren? Wat moet er wel gebeuren? Wij geesteswetenschappers moeten vanuit onze eigen disciplines (filosofie, geschiedenis, taalwetenschap, et cetera), maar wel in gezamenlijkheid onze positie bepalen ten aanzien van de onderwerpen die in het rapport aan de orde komen. Dit moet leiden tot een document dat in klare taal omschrijft welke positie de geesteswetenschappen aan de RU willen gaan innemen en welke rol zij willen gaan spelen. Uitgangspunt daarbij zou het bestaande onderwijs en onderzoek moeten zijn (dat door de auteurs van het rapport als hoogstaand wordt gewaardeerd) en de rijke geesteswetenschappelijke traditie die de RU heeft. Op grond van deze traditie mag je verwachten dat de geesteswetenschappen een spilfunctie zullen gaan vervullen en een belangrijke rol zullen gaan spelen bij het uitdragen van de missie en de visie van de RU. Om tot zo'n gezamenlijke positiebepaling te kunnen komen, zouden wij geestes-

wetenschappers de gelegenheid moeten krijgen om met elkaar en met onze studenten in discussie te gaan. Zo'n gelegenheid zal niemand voorbij laten gaan. Wat moet er niet gebeuren? Het rapport Duurzame Geesteswetenschappen moet niet van meet af aan bestuurlijk worden vertaald als een pleidooi voor een Faculteit der Geesteswetenschappen. Daar gaat het rapport namelijk helemaal niet over! Sterker nog, door op voorhand dergelijke beslissingen van organisatorische aard te nemen, wordt datgene waar het rapport om vraagt gefrustreerd. Het kan natuurlijk zijn dat de discussie die wij geesteswetenschappers gaan voeren uiteindelijk zal leiden tot de conclusie dat de geesteswetenschappen in Nijmegen het best zullen floreren in een grote faculteit. Dat is niet uitgesloten. Maar op die conclusie moet, omwille van het rapport Duurzame Geesteswetenschappen, niet worden vooruitgelopen. Eerst moet worden gewerkt aan een gezamenlijke visie op wat Nijmeegs geesteswetenschappelijk onderwijs en onderzoek zou moeten zijn. Vanzelfsprekend mogen onze bestuurders verwachten dat zo'n discussie binnen een redelijke termijn tot concrete resultaten zal leiden. Laten we daarover vooral heldere afspraken maken. Maar anderszijds hoeven we de druk niet onnodig op te voeren. De gelden die de commissie Cohen in het vooruitzicht stelt, laten toch nog wel even op zich wachten. In de tussentijd kunnen we het best de raad van onze eigen eredoctor Cohen ter harte nemen: 'Zulke toekomstplannen zou elk van de geesteswetenschappelijke faculteiten zélf moeten ontwerpen, en de colleges van bestuur zouden zich er met woord en daad achter moeten stellen'. Precies, en wel in die volgorde. *

Tekst: Paul Bakker, hoogleraar filosofie

Gelijkspel

Op de avond dat Liverpool, Real Madrid met een vernederende 4-0 overwinning uitschakelt in de Champions League, stapten mijn huisgenoot en ik een Irish pub in het centrum van Madrid binnen. Droefgeestigheid is geen veelvoorkomende gemoedsaandoening in deze stad maar bij een verloren voetbalwedstrijd van Real oogt zelfs het plein Sol somber. Het is voor dit soort noodsituaties dat Angelsaksische landen in veel steden vluchthavens hebben gebouwd zoals Starbucks of de vele Irish pubs. In O'Neills zat de stemming er dan ook goed in.

Eigenlijk was het ontvluchten van zwaarmoedige Madrilenen niet de reden voor ons bezoek. Wij kwamen voor intercambio, een wekelijkse avond waar Spanjaarden en buitenlanders taal uitwisselen. Het idee is eenvoudig: je stapt op een willekeurig persoon af, vraagt in welke taal deze wil spreken en steekt vervolgens van wal in het gewenste idioom. Mijn huisgenoot en ik hadden geluk. Met onze Hollandse hoofden trokken we al snel de aandacht van een groep Spaanse studenten. Daarvoor waren we toch naar Madrid afgereisd: Spaans leren en Spanjaarden leren kennen. Een teleurgestelde Real-supporter onder hen merkt op dat wij Nederlanders vanavond feitelijk hadden gelijkgespeeld, beide teams speelden immers met twee Hollandse spelers in de basis. Terwijl ik uitleg dat we als tijdelijke Madrilenen toch liever Real hadden zien winnen, klinkt er plotseling een bulderende stem achter ons:

"You Dutch guys are everywhere, aren't ye?"

Ik voel een zware arm op mijn schouder en kijk in het robuuste gezicht van Wayne, een Brit die ik ken van mijn Spaanse lessen. Het blijkt dat Wayne aardig loskomt na enkele biertjes. "Come on man, you're in a pub, talk in English!", buldert hij. Ik probeer nog te pareren met een glimlach maar het is al te laat. Zijn inmenging heeft de Spanjaarden weggejaagd.

Zo herhaalt de avond zichzelf: de Britten overheersen, de Spanjaarden delven het onderspit, en wij, Hollanders spelen een soort van gelijk. Al voelt het meer als verlies.

Internationalisering in progress

Jaap Godrie, vierdejaars student geschiedenis aan de Radboud Universiteit, schrijft elke *Vox* over zijn studie van een half jaar aan de universiteit Complutense in Madrid

Student in Madrid

Rocco Hueting

‘Onwerkelijk dat ik straks op Pinkpop sta’

Rocco Hueting (21), derdejaars algemene cultuurwetenschappen, speelt koebel en verzorgt de achtergrondzang in De Staat. In de band heet hij Rocco Bell. Muziek-liefhebbers zijn dolenthousiast over de Nijmeegse band. Na De Wereld Draait Door en een tour met dEUS wordt het optreden op Pinkpop het volgende grote wapenfeit.

1 *Koebel, hoe kom je daarbij?*
“Een paar jaar geleden trok ik veel op met jongens die in The Pax speelden. Ik deed af en toe met ze mee, met koebel. Ik bespeel zelf geen instrument en het slaan op een koebel vereist niet veel vaardigheid. Toch voegt het wel iets toe aan het bandgeluid. Op een gegeven moment vroeg Torre (Florim, voorman van De Staat, red.) of ik bij De Staat kwam koebellen. Sindsdien ga ik lekker los met dat ding op het podium en mensen vinden dat leuk. Ik vraag me soms af waarom. Zelf kijk ik liever naar een vaardige muzikant.”

2 *Toch ben je gezichtsbepalend tijdens concerten. Je loopt rond, je beweegt veel.*
“Ik denk daar niet over na. Ik doe wat in me opkomt. Soms vraag ik me achteraf wel eens af wat ik nu precies aan het doen was, maar je moet er ook niet te veel over nadenken. Het is, denk ik, het leukste om te kijken naar een bandje dat helemaal opgaat in de muziek. Wat je bij ons op het podium ziet, verschilt niet veel met wat we in de oefenruimte doen. Ik zag vorig jaar Bonne Aparte, een band uit Leeuwarden, op de Valkhof Affaire. Dat was een openbaring voor me. Het was een golf van energie die van het podium afkwam. Zo moet De Staat ook zijn, dacht ik toen.”

3 *Het optreden bij De Wereld Draait Door heeft de band vast veel goed gedaan.*
“Er kijken zo veel mensen naar dat programma. Wanneer je een

goede indruk achterlaat, is het bij volgende concerten een stuk drukker. Bands mogen er maar een minuut spelen. We hadden onze single *The Fantastic Journey Of The Underground Man* erop aangepast. Ik vond het zenuwlopend. Al die camera's en maar wachten op die ene minuut. Ik was na afloop helemaal op. Concerten zijn anders. Dan moet je het gewoon niet fout doen. Bij een optreden willen we overrompelen, daar ben ik lang niet zo zenuwachtig voor.”

4 *Dat zal bij Pinkpop toch wel anders zijn?*
“Ja, ik vind het nu al spannend. Ik zat laatst filmpjes te kijken van Queens Of The Stone Age vorig jaar op Pinkpop. We worden vaak met die band vergeleken. Ik schrok me wezenloos zo goed en zo hard zij daar stond te spelen. Zo'n optreden is wel voor het leven, het wordt allemaal opgenomen. Het is onwerkelijk, ik heb het idee dat ik al Pinkpop kijk sinds ik besta. We zijn nu al bezig met onze set, we moeten daar heel goed spelen.”

5 *Wat zijn de reacties van je studiegenoten en docenten op het succes van De Staat?*
“Toen ik de week na ons optreden bij *De Wereld Draait Door* op de uni was, kwamen de docenten om de beurt vertellen dat ze me gezien hadden. Het was leuk welke invloeden zij in onze muziek hoorden. Iemand noemde 16 Horsepower, een band waar we nooit mee worden vergeleken, en toch begreep ik het wel. Mijn studiegenoten vinden

de muziek ook leuk. Al zie ik die niet veel meer, want ik volg nog maar één vak.”

6 *Is De Staat lastig te combineren met een studie?*
“We treden gemiddeld drie keer per week op. Een optreden kost, met reis en opbouwen, een hele dag. In oktober speelden we in het voorprogramma van dEUS in Engeland, dat was net de week voor mijn tentamens. Die heb ik allemaal in moeten halen. De studie staat nu dus op een lager pitje.”

7 *Dat zijn toch niet de minste muzikanten in dEUS, spreek je die dan ook aan?*
“Ik had in mijn studie voor het vak ‘Analyse van beeld’ Tom Barmans film *Any Way The Wind Blows* bestudeerd. Ik vertelde hem dat ik de film wel twintig keer had gezien en er een paper over had geschreven. ‘Och arme jongen’, zei hij en daarna ging hij weer met wat meisjes praten. Je komt toch niet verder dan koetjes en kalfjes met die muzikanten. Alleen met de drummer hebben we wat langer gepraat. Tom Barman heeft ook iets over zich dat je hem niet gemakkelijk aanspreekt. Maar alleen al door naar ze te kijken en te zien hoe ze optredens aanpakken, hebben we al veel van ze geleerd.”

8 *Ga je die studie algemene cultuurwetenschappen nog afmaken?*
“Ik wil graag mijn diploma halen. We weten niet eens hoe dit jaar zal verlopen met De Staat, laat staan dat we weten hoe het

over vier jaar is. Je hebt er geen grip op. Als ik drie dagen met de bandleden op stap ben geweest, wil ik ook wel weer eens iets anders doen. Studeren heeft mijn leven verrijkt en ik wil die studie afmaken.”

9 *Je lijkt soms een beetje van een afstand, als een wetenschapper bijna, naar het succes van De Staat te kijken.*
“Het is ook heel maf. Torre heeft eerst in zijn eentje de plaat gemaakt en pas daarna zijn we als band gaan optreden, dat maakt ons al apart. Live doen we er een stapje bij, is het harder. Maar ik vind onze vroegere optredens niet eens veel beter dan de huidige optredens, alleen zijn nu de optredens uitverkocht. Er zijn heel veel dingen in het succes van een band waar je de vinger niet op kunt leggen, dat is wel interessant.”

10 *Je verslijt nogal wat koebellen door al die optredens, begreep ik.*
“Er is een nummer waarbij ik altijd naar de rand van het podium loop. Ik speel dan zonder microfoon en heb geen idee of de mensen me nog kunnen horen. Dus sla ik als een gek op die koebel. En ja, dan gaan ze kapot. Ik koop al de meest goedkope koebel die er is. Als ze kapot gaan, plak ik het een beetje, dan kunnen ze nog even mee. Ik word helaas nog niet gesponsord door een koebelfabrikant.” ★

Tekst: Alex van der Hulst

Foto: Duncan de Fey

Onderzoeksgroepen onder vuur

‘Voor onderzoeksgroepen die minder dan goed functioneren is het einde oefening.’ Collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth was in *Vox* 12 glashelder in zijn toelichting op het nieuwe Strategisch Plan van de Radboud Universiteit. Maar hoeveel groepen zitten er in de gevarenzone en wat doen ze om daaruit te ontsnappen?

De collegevoorzitter ging in *Vox* 12 zelfs nog een stap verder. Volgens De Wijkerslooth zijn ook onderzoeksgroepen die ‘goed’ scoren niet goed genoeg: “Een groep die ‘goed’ wordt beoordeeld zal echt niet ontslagen worden, maar moet zich wel opwerken naar minimaal ‘zeer goed’.” De Wijkerslooth baseert zich bij zijn beoordeling op de visitatie-

rapporten, waarin onafhankelijke deskundigen alle onderzoeksprogramma’s van cijfers voorzien. Een 5 is het maximaal haalbare, een 4 is ‘zeer goed’, een 3 ‘goed’ (zie kader). Hoeveel onderzoeksgroepen moeten zich aangesproken voelen?

De Radboud Universiteit telt 21 onderzoeksinstituten. Daarvan hebben er momenteel 10 een publiek toegankelijk visitatierapport. Van de andere instituten is het visitatierapport nog in bewerking of moet de hele visitatie nog plaatsvinden. De 10 onderzoeksinstituten waarvan het visitatierapport openbaar is, herbergen in totaal 72 onderzoeksprogramma’s. 20 van die onderzoeksgroepen scoren gemiddeld lager dan het vereiste ‘zeer goed’.

De visitatierapporten zijn gevoelige materie. De meeste onderzoeksgroepen die minder dan ‘zeer goed’ scoren, werken eigenlijk liever niet mee aan dit artikel. “Ik wil niet dat de afdeling zo negatief in het nieuws komt” of “wij hebben besloten deze zaak te laten rusten”. Menig eindverantwoordelijke wijst op de inmiddels ondernomen ‘verbeterplannen’.

Jean-Pierre Wils, decaan van de Faculteit der Religiewetenschap-

pen, is er daar een van. Hij erkent dat een volgens hem klein deel van het onderzoeksprogramma van zijn faculteit tijdens de laatste onderzoeksvisitatie niet met ‘zeer goed’ werd beoordeeld. “Maar bijna het complete gevisiteerde onderzoek van dit cluster gebeurde nog op het terrein van de vorige leerstoelhouder, die op het vak een heel andere visie had. De nu werkzame hooglera-

‘20 van de onderzochte onderzoeksgroepen scoren lager dan het vereiste ‘zeer goed’”

ren maken deel uit van een heel ander programma met een heel andere invalshoek. Wij zouden appels met peren vergelijken indien wij deze programma’s naast elkaar zouden leggen.” Ook Roeland Nolte, directeur van het Institute for Molecules and Materials (IMM) – waarvan een grote meerderheid overigens ‘zeer goed’ of hoger scoort – geeft aan dat het IMM zelf indien nodig actie onderneemt. Nolte laat per e-mail weten dat er allerlei goede redenen kunnen zijn waarom onderzoeksgroepen (tijdelijk) minder functioneren. En schrijft verder: ‘We

geven hier nadrukkelijk aandacht aan. Verbetering betekent bijvoorbeeld dat we een groep hebben geclusterd met een andere groep, zodat het geheel nu een duidelijker onderzoeksthema heeft dat beter binnen het instituut past en in de toekomst ook een brug kan slaan naar de medische faculteit. Aan een andere groep kon door de beperkte financiële middelen geen onder-

steuning worden gegeven, waardoor deze groep niet optimaal opereerde. We hebben deze ondersteuning door een verschuiving van personeel binnen het instituut nu kunnen bewerkstelligen. De cijfers waarover *Vox* beschikt, zijn niet meer representatief en ik denk dat bij de volgende interne visitatie alle groepen minimaal een 4 scoren.’

‘Klein is niet per definitie zwak’ Nolte en Wils leiden onderzoeksinstituten, maar hoe ervaren hoofden van onderzoeksgroepen zelf de ingezette verandertrajecten? Veel hoogleraren willen

De weg naar excellent

Alle onderzoeksinstituten van de Radboud Universiteit zijn (of worden) beoordeeld door internationale visitatiecommissies. Elke zes jaar vindt de visitatie opnieuw plaats. Deze commissies kijken onder meer naar de productiviteit, de kwaliteit van de publicaties en de reputatie van het onderzoek. De visitaties worden uitgevoerd volgens het *Standard Evaluation Protocol 2003-2009 for Public Research Organisations* dat is opgesteld door VSNU, KNAW en NWO. Onderzoeksgroepen kunnen bij een visitatie scoren tussen 1 en 5.

- 5 betekent 'excellent'. Onderzoek dat internationaal leidend is
- 4 is 'very good'. Onderzoek dat internationaal concurrerend is en nationaal leidend
- 3 staat voor 'good'. Onderzoek dat op nationaal niveau concurrerend is en waarvan verwacht wordt dat het in de toekomst een internationale bijdrage kan leveren
- 2 is 'satisfactory'. Onderzoek dat 'solid, but not exciting' is, nationaal zichtbaar
- 1 betekent 'unsatisfactory'. Onderzoek dat het niet waard is om nog te vervolgen

Alle 10 openbare visitatierapporten zijn te vinden op www.ru.nl/onderzoek/instituten/onderzoeksvisitatie.

niet reageren, één hoogleraar uitsluitend anoniem. In het geval van deze hoogleraar zijn twee groepen samengevoegd om meer slagkracht te ontwikkelen. "Het is mij te gemakkelijk om te zeggen dat je minder presterende groepen per definitie moet samenvoegen met anderen of gewoon wegstreep", aldus de hoogleraar. "Het is niet zo dat klein per definitie zwak is. Er wordt te weinig serieus overwogen zo'n kleine groep te laten groeien, te steunen in de ontwikkeling. Daardoor gaat er diversiteit verloren."

Het integratieproces dat deze hoogleraar heeft meegemaakt, duurde een jaar: gesprekken met de decaan, de onderzoeksdirecteur, met andere groepen. "Dat gaat niet altijd even prettig, je merkt dat er spelletjes worden gespeeld. Ik vond dat nogal ont-nuchterend."

Maar het resultaat is wel bevredigend. De samensmelting blijkt inderdaad de gewenste kwaliteitsverbetering te hebben gebracht. "De kruisbestuiving tussen verschillende perspectieven heeft geleid tot extra publicaties, we kunnen ons bezighouden met rijkere onderzoeksvragen. De nieuwe onderzoeksomgeving heeft me geïnspireerd, de beste

wetenschap ontstaat toch als je samen aan een onderwerp kunt werken. We zijn duidelijk succesvoller dan twee jaar geleden. We halen bijvoorbeeld ook meer subsidie binnen."

'Meer coherentie en focus'

Het onderzoeksprogramma 'Globalization, governance and live-lihood' scoorde in de visitatie uit 2006 voor kwaliteit een 2,5, voor productiviteit een 3 en voor relevantie een 3. Ruerd Ruben, hoogleraar en hoofd van het onderzoeksprogramma, zou "die cijfers zelf ook gegeven hebben". Het visitatierapport verscheen kort na zijn entree in Nijmegen, nadat zijn positie twee jaar vacant was geweest. "Ik trof geen

onderzoeksgroep aan, maar individuen die zonder steun uit een collectief hun eigen vlaggetje omhoog hielden. Mij viel onmiddellijk op dat het een club was die niet slim omging met het vele materiaal dat aanwezig was. Er werd gedacht in boeken, niet in artikelen, niet in het samen publiceren met studenten of promovendi, terwijl gezamenlijk publiceren juist beter werk oplevert. Ik heb bovendien al vrij snel een duidelijke norm gesteld: per 0,2 fte onderzoekstijd moet er één *journal publication* per jaar zijn."

Ruben verhaalt over een tweedaagse op de hei met zijn groep, waarbij mensen van buiten kwamen vertellen hoe ze tegen de

groep aankeken. "We werden met respect benaderd, maar ze dachten dat we zoveel beter moesten kunnen. Zoiets werkt veel beter dan een visitatie, het geeft veel meer sociale druk. We hebben vervolgens het nieuwe onderzoeksprogramma gezamenlijk geschreven, coherentie en focus aangebracht." Dat had ook personele gevolgen. "Verbeteren betekent dat je mensen andere dingen laat doen. Sommigen zijn in onderzoekstijd achteruit gegaan, worden meer benut op andere kwaliteiten zoals coaching. Er zijn mensen in dit traject afgevallen – twee promovendi bijvoorbeeld – en in het eerste jaar was er een behoorlijk ziekteverzuim. Daar heb ik veel tijd in gestopt, ben bij mensen thuis geweest. Kenniswerkers kun je niet zeggen wat te doen, je moet zicht krijgen op hun drijfveren."

Het resultaat mag er zijn, vindt Ruben: de groep is gegroeid van 2,35 naar 7 fte, het aantal publicaties van 30 naar 80. "Ik heb ons programma een aantal maanden terug opnieuw laten visiteren. We scoren nu tussen 3,5 en 4. We zijn er dus bijna." ★

Tekst: Chris-Jan van der Heijden en Piet-Hein Peeters

Op zoek naar een theorie van alles

Einstein droomde er al van. Eén theorie die de wereld beschrijft van het allerkleinste tot het allergrootste. Een theorie die de kwantummechanica verenigt met de relativiteitstheorie en de klassieke mechanica. Een Theorie van Alles is een van de heilige gralen in de fysica. Vrijdag 20 maart organiseert studievereniging Marie Curie er een symposium over.

De kwantummechanica en de relativiteitstheorie beschrijven op hun eigen toepassingsgebied de natuurkrachten. Maar in situaties waarbij beide theorieën nodig zijn, zoals bij het gedrag van zwarte gaten of de eerste tijd na de oerknal, falen die theorieën. Berekeningen van de natuurkrachten kloppen dan niet meer. De huidige theorieën zijn niet correct in dit soort extreme situaties.

Fysici zijn daarom op zoek naar een nieuwe theorie die wel in alle situaties klopt en die alle natuurkrachten verenigt in een 'Theorie van Alles'. De theorie

met de meeste aanhang is de snaartheorie. Wereldwijd werken meer dan duizend natuurkundigen aan deze theorie. Ook al bestaat ze al veertig jaar, er is nog steeds geen experimenteel bewijs dat de theorie klopt. Volgens de snaartheorie zijn de meest elementaire deeltjes waaruit de wereld is opgebouwd geen deeltjes, maar trillende snaartjes. Deze snaartjes zijn zo klein, dat wetenschappers ze met de huidige apparatuur niet kunnen waarnemen. Alleen de wiskundige consistentie binnen de theorie wijst erop dat de theorie misschien klopt.

Stefan Vandoren, theoretisch natuurkundige aan de Universiteit van Utrecht, werkt nu 12 jaar aan de snaartheorie. Hij is een van de sprekers op het symposium 'Heilige gralen in de fysica' op 20 maart in het Huygensgebouw. "Ik geloof dat de snaartheorie uiteindelijk tot de goede theorie zal leiden. Dat er geen bewijs voor is, maakt ons werk wel moeilijk en frustrerend.

Voorvechter vaccinatie geschokt door commotie

Het vaccinatieprogramma tegen baarmoederhalskanker heeft tot verontruste reacties geleid. Leon Massuger, hoogleraar Gynaecologische oncologie van het UMC St Radboud en een van de voorvechters van de vaccinatie, is overrompeld.

Had u zoveel kritiek op de vaccinaties niet verwacht?

"Nee! Als je ziet wat voor verhalen er rond gaan op internet en de media, dat is heel triest. Er zijn meisjes die zelf via sms campagnes verspreiden, om toch vooral niet de prik te gaan halen. Waar baseren zij zich op? Op geruchten. Dat die geruchten zich zo snel kunnen verspreiden, heeft natuurlijk alles te maken met de leeftijdscategorie en hun gebruik van internet en mobieltjes."

Er zijn ook wetenschappers, zoals epidemioloog Van Leeuwen, die kanttekeningen plaatsen.

"Ik neem het de wetenschappers

wel kwalijk, omdat ze enorm hebben bijgedragen aan de verwarring. Er is geen enkel wetenschappelijk bewijs voor de nadelen die er volgens de critici aan de vaccinaties gebonden zouden zijn. Het zou tot verlamming leiden, tot onvruchtbaarheid, zelfs tot de dood. Maar van die gevolgen is geen woord te vinden in niet één van de talloze wetenschappelijke artikelen die hierover gepubliceerd zijn. Zelden is een nieuw vaccin zo goed gedocumenteerd. Sinds 7 jaar wordt van 25.000 vrouwen die het vaccin hebben gekregen een veiligheidsprofiel bijgehouden, en tot de dag van vandaag is van de grove bijwerkingen die genoemd zijn geen spoor te vinden."

Kritiek van collega-wetenschappers is dat de werking van het vaccin niet is bewezen.

"Dat is waar, maar je kunt het helemaal niet bewijzen. De kritiek is onredelijk. Het vaccin werkt tegen het voorstadium van de kanker, en we hebben

Een Nijmeegse tiener krijgt de prik tegen baarmoederhalskanker

FOTO: GERARD VERSCHOOTEN

met z'n allen afgesproken dat dat voldoende is. Met de grootste mate van waarschijnlijkheid mag je zeggen dat het ook inderdaad kanker voorkomt. Er zijn in Nederland jaarlijks zevenhonderd nieuwe gevallen, van wie er nu tweehonderd overlijden. Met het vaccin zijn dat straks nog honderd sterfgevallen, en dat is zo goed als zeker. Waarom die kanttekeningen, als alle landen

in Europa het erover eens zijn dat het vaccin gewenst is. Er is een rapport van 160 pagina's van de Gezondheidsraad. In elk land voert zo'n raad een eigen toetsing uit over het vaccin. En al die instanties zouden er naast zitten? Ondenkbaar."

De critici weten op internet de meiden beter te bereiken dan de wetenschappers.

Daarom kijkt iedereen uit naar de nieuwe resultaten van de deeltjesversneller van CERN, (het Europees centrum voor deeltjesonderzoek in Geneve, red.). De hoge energieën die in de deeltjesversneller worden gebruikt, kunnen het bestaan van twee belangrijke ingrediënten van de snaartheorie aantonen. Het eerste is het bestaan van ex-

tra dimensies. “Op dit moment kennen we het bestaan van drie ruimtelijke dimensies en één tijdsdimensie. Volgens de snaartheorie bestaan er extra opgerolde dimensies, die heel klein zijn. De deeltjesversneller van CERN zou die kunnen aantonen. Als dat gebeurt, kunnen we bijna zeker vaststellen dat de snaartheorie juist is.” Toch is Vandoren heel voorzichtig met deze

uitspraak. “Het vinden van extra dimensies is nogal speculatief. Ik heb meer hoop op het aantonen van supersymmetrie.” Supersymmetrie is het tweede belangrijke ingrediënt van de snaartheorie. Het gaat er vanuit dat ieder elementair deeltje een supersymmetrisch partnerdeeltje heeft. Zo is een squark de supersymmetrische partner van een quark. Volgens supersymmetrie bestaan er dus twee keer zoveel deeltjes als we nu kennen. “Supersymmetrische deeltjes kunnen de komende jaren misschien ook in de deeltjesversneller worden gevonden. Als supersymmetrie bestaat, dan weten we dat we op het goede pad zijn.” De kans bestaat dat er nooit een

Theorie van Alles wordt gevonden, beseft ook Vandoren. Toch besteden hij en zijn vakgenoten veel tijd aan de zoektocht. “Het is een soort droom, een passie, om een Theorie van Alles te vinden”, zegt hij. “Daar komt bij: we weten dat onze theorieën nu niet toereikend zijn. Er móet dus wel een nieuwe komen.” Drie andere heilige gralen in de fysica zijn supergeleiding op kamertemperatuur, een efficiënt fusieproces bij kernfusie en een exacte voorspelling van het verloop van turbulentie (luchtwervelingen) ★

Meer informatie op:
www.marie.science.ru.nl/symposium

Tekst: Charlotte Vroomen

“Je kunt je achteraf de vraag stellen of we iets te zeker van onszelf zijn geweest. Bedenk dat dit het eerste vaccin ooit is tegen kanker, de bedenker is gehuldigd met de Nobelprijs. Dan zou je denken dat de handen ervoor op elkaar gaan. Maar hoe zouden we ons tegen de critici moeten wapenen? Hoe kun je je wapenen tegen spookverhalen als zouden er in de VS doden zijn gevallen?”

Hoe verklaart u de heftige kritiek in Nederland, in vergelijking met andere landen?

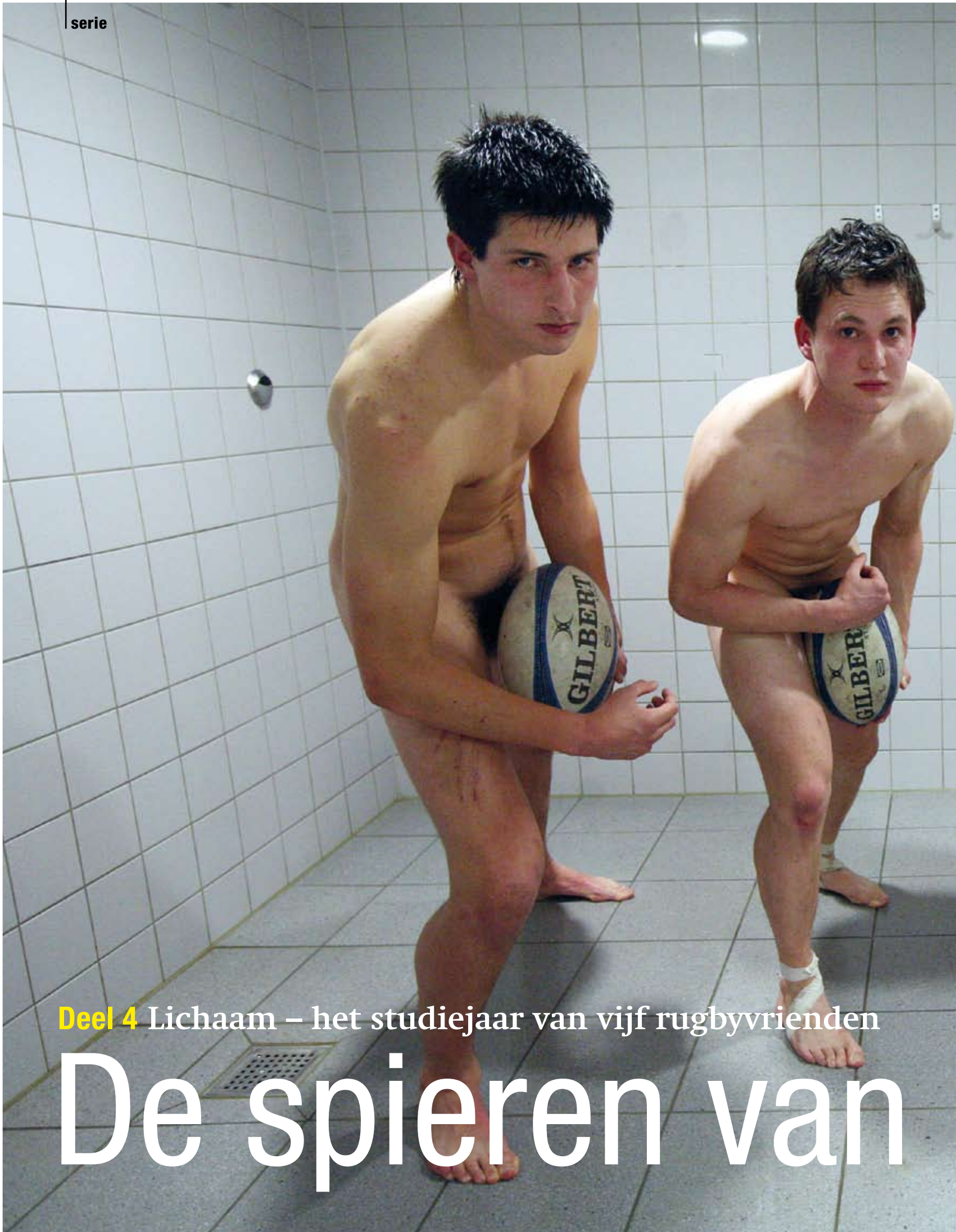
“Het lijkt een contradictie, maar het heeft denk ik te maken met ons unieke en goede bevolkingsonderzoek. Dat is zó goed, met de reguliere controles met uitstrijkjes, dat het aantal gevallen van baarmoederhalskanker al enorm is teruggebracht, van enkele duizenden tot zevenhonderd nieuwe gevallen per jaar. Er is met het vaccin dus nog maar beperkte winst te boeken.” ★ PvdB

Maagd met een drakenlichaam

Zeven masterstudenten Oudere letterkunde zijn bezig een middeleeuwse dierenencyclopedie zo te bewerken dat die toegankelijk wordt voor het grote publiek. Ze hebben de onleesbare 16de eeuwse drukletters omgezet in hedendaagse letters. Het boek waarover het gaat, *Der Dieren Palley's*, is in de zestiende eeuw door de Antwerpse drukker Jan van Doesborch uitgegeven. Het is een Nederlandse bewerking van de Latijnse *Hortus Sanitatis* uit 1491. Er staan zo'n vierhonderd dieren in, echt en gefantaseerd. Zoals de leviathan, een monsterlijke zeedraak met vleugels. Of de Sirene, ook gevaarlijk, met een vrouwengezicht, slijmachtig lang haar en een vissenstaart. En wat te denken van de Draconopedes, met het gezicht van een vrouw, een maagd nog wel, en het lichaam van een draak. Deze Draconopedes zou door de duivel zijn 'gebruikt' om Eva te verleiden in het paradijs. De bewerking staat op internet (www.let.ru.nl/dierenpalley's) en verschijnt na de zomer in boekvorm bij Uitgeverij Verloren in Hilversum ★ MZ

serie

Deel 4 Lichaam – het studiejaar van vijf rugbyvrienden

De spieren van

Een rugbyer heeft – behalve doorzettingsvermogen en spelinzicht – boven alles een ijzersterk lichaam nodig. Vingerafdrukken op je bovenarm, noppen op je benen, kapotte vingers en knieën en overal blauwe plekken: niet meer dan een standaardoogst na de wedstrijd. Maar soms gaat het dramatisch mis. Dat is het risico van de mooiste sport ter wereld, vinden de rugby-mannen. Zonder schroom tonen ze hun rugbylif: waar zit hun kracht? En waar de zwakte?

Tekst: Anne Dohmen

Fotografie: Erik van 't Hullenaar

Obelix

Max Mollema (21) vierdejaars
bedrijfswetenschappen. Positie: Flanker

“Als ik ergens bang voor ben, dan is het dat ik door een nekslag een hoge verlamming krijg. Maar dat gebeurt maar ongeveer eens per vijf jaar in het Nederlandse rugby.”

Daan – Bulletje – Nijhoff (21), derdejaars
rechten. Positie: Nummer 8

“Eén tackle is genoeg. Het kan in één klap klaar zijn.”

STERK

Torso > “Ik heb een sterk bovenlijf. Ik kan tegenspelers makkelijk van me afduwen. Ik train er niet speciaal voor, maar we doen tijdens trainingen wel veel push-ups.”

Benen > “Ik kan lang doorlopen als er iemand aan me hangt: dan stabiliseer ik mijn lichaam en ren ik gewoon door.”

ZWAK

Hoofd > “Door mijn positie in de scrum is er wrijving tussen mijn oren en de lichamen van mijn medespelers. Daar kun je bloemkooloren van krijgen: zwellingen op en in je oor en gevormd kraakbeen. Mijn scrumcap voorkomt dat. Bovendien beschermt ‘ie mijn hoofd tegen alle klappen.”

Neus > “Mijn neus gaat heel vaak kapot. Ik heb voortdurend bloedneuzen en scheurtjes. Ik weet dat mijn gezicht mismaakt kan raken. Maar als ik daar écht bang voor was, zou ik niet rugbyen.”

Schouders > “Ik heb een scheur gehad in de aanhechting tussen mijn borstspier en mijn sleutelbeen. En een scheur in mijn triceps. Dat

kwam door een rare verstrengelde positie met mijn tegenstander. Ik trok me eruit en voelde en hoorde (‘rrrrrats’) dat het mis was. Het voelde als een constante, hevige pijnsteek. Ik mocht twee weken niet bewegen en kon vierenhalve maand niet spelen.”

Linkerbovenbeen > “Afgelopen wedstrijd werd ik ongelukkig getackeld. De knie van de tegenstander belandde boven mijn knie. Ik moest bijna kotsen van de pijn en werd licht in m’n hoofd. Ik bleek een zware kneuzing te hebben van de grootste bovenste spier in mijn bovenbeen.”

Linkeronderbeen > “Ik kreeg eens een nop onder het bot van mijn linkerbeen. Sindsdien is het vlees daar poreus. Het doet ook pijn als je erop duwt. Het gebeurt regelmatig opnieuw dat daar een nop terecht komt. Dan schiet er iets in mijn kuitspier en kan ik geen kracht meer zetten.”

Knieën > “Mijn knieën liggen constant open, net als mijn vingers. De wonden krijgen geen kans om te helen. Ik heb er een tijdje vaseline opgesmeerd, maar dat is er na één valpartij alweer af.”

STERK

Schouders > “Ik heb sterke schouders. Ik zet iemand gemakkelijk weg met mijn schouders.”

Handen > “Ik heb een goed balgevoel voor een voorwaartse. Ik kan goed vangen en hard doorpassen.”

Rug > “Mijn rug is sterk. In mijn positie moet je kracht naar voren geven. Dat doe ik met mijn onderrug en daar heb je veel spieren voor nodig.”

Bovenbenen > “Mijn bovenbeenspieren worden steeds groter, daar train ik op. In een scrum moet je veel kracht geven en als je met de bal op iemand inloopt, moet je de kracht hebben om door te lopen. En bij het ingooien van de bal moet ik iemand in minder dan een seconde optillen, dat doe ik vanuit mijn bovenbenen, heel explosief. Broeken kopen is echt een probleem, ze passen me zelden.”

ZWAK

Hoofd > “Ik heb aan de rechterkant van mijn hoofd een snee van acht centimeter gehad. Ik had iemand getackeld en de knie van die jongen knalde tegen mijn hoofd. Je kon m’n schedel zien, het bloed gutste eruit. Acht hechtingen. Het is nog steeds gevoelig. Daarna heb ik een tijdje met een scrumcap gespeeld, ter

bescherming. En ik ben een keer *out* gegaan na een klap op mijn hoofd, net de eerste keer dat mijn moeder naar een wedstrijd kwam kijken.”

Duimen > “Ik heb een keer de kapstok in mijn handen verrekt, waardoor mijn duimen naar achteren klapt. Sindsdien gebeurt dat regelmatig.”

Linkeronderbeen > “Mijn achterste kruisband is gescheurd. Tijdens een training tackelde ik iemand. Die teamgenoot pakte mijn rechterschoot vast, ik viel met mijn volle gewicht op mijn linker-knie. Ondanks de pijn leek er niet echt iets aan de hand te zijn, dus ik heb nog vier weken door- gespeeld op pijnstillers. De vierde wedstrijd viel ik er weer op, en ik voelde dezelfde hevige pijn als na de eerste val. Waarschijnlijk was die kruisband eerst alleen ingescheurd en is ‘ie op dat moment afgescheurd. Ja, ik heb gehuild toen ik me realiseerde dat ik heel erg lang niet meer zou kunnen rugbyen. De hersteltijd van deze blessure is minstens een jaar. Ik had net de eerste interlandwedstrijd gespeeld met het Nederlands team, dat was zo gaaf, ik had heel graag meer wedstrijden met ze willen spelen. Het wordt eigenlijk afgeraden om te rugbyen zonder achterste kruisband. Dus ik knok er nu voor om überhaupt weer voor Obelix te kunnen spelen. Inmiddels train ik weer een beetje mee.”

Jaap Lemmers (22), vijfdejaars scheikunde. Positie: Full-back

“Ik ben niet bezig met wat er mis kan gaan – waarschijnlijk omdat het nooit echt is gebeurd.”

Criest van der Doelen (22), vijfdejaars moleculaire levenswetenschappen. Positie: Winger

“Ik ben het meest bang voor een blessure waardoor ik een jaar of langer niet kan rugbyen. Maar ik speel op een positie waar zelden ernstige blessures voorkomen: het is meer rennen en minder contact.”

STERK

Lengte > “De meeste snelle spelers zijn klein en licht. Ik ben lang, en toch snel. Ik heb meer massa in te brengen als ik er met de bal in ga en ben moeilijker te stoppen.”

Bovenbenen > “Mijn startsnelheid is niet bijzonder, maar eenmaal opgestart, ben ik heel snel.”

Hoofd > “Als full-back is het mijn taak de wingers aan te sturen. Ik sta achteraan, heb het overzicht. Als beginnening vind ik het lastig om aan te sturen, maar het gaat steeds beter.”

ZWAK

Schouder > “Mijn rechterschouderkapsel is een keer opgerekt. Tijdens een training op kunstgras dook ik naar de bal, maar die bal stuitte op het laatste moment de andere kant op en ik bewoog mee. Sindsdien ‘knoept’ hij af en toe, zo’n klikje en een pijscheut.”

Bovenlichaam > “Als ik sterkere schouders had, zou ik tackles makkelijker kunnen opvangen. Ik probeer naast de gewone trainingen dan ook regelmatig te fitnessen.”

Duim > “Mijn rechterduim is twee keer

gekneusd. Bij een tackle werd ‘ie te ver naar binnen geduwd.”

Scrotum > “Tijdens mijn eerste wedstrijd tacklede ik iemand die op me in kwam lopen. Zijn knie kwam op mijn schaambeent. Ik heb wel doorspeeld, zelfs mijn eerste try gedrukt, tussendoor duwde ik er steeds een natte spons op. De bloeditstoringen waren er meteen, maar pas later die avond werd alles ineens blauw en groot. Bij de eerste hulp hebben ze alles gecheckt, maar het was niet heel ernstig beschadigd.”

Knie > “In mijn rechterknie heb ik een slijmbeursontsteking gehad. Tijdens een wedstrijd kreeg ik twee keer achter elkaar een knal op dezelfde plek. Mijn knie werd heel dik, ik was een week of drie uit de running. Maar meteen bij de eerste training dat ik weer meespeelde, viel ik recht op die knie, op kunstgras. Toen was het echt mis. Een maand lang kon ik mijn knie niet meer buigen, hij was dik en pijnlijk.”

Scheenbeen > “In mijn linkerscheenbeen kwam er echt hard een nop in. Een week later had ik op die plek ineens een bacteriële infectie. Het was rood en dik. Sindsdien draag ik altijd scheenbeschermers.”

STERK

Benen > “Ik ben snel en heel wendbaar.”

Handen > “Ik heb een goed balgevoel – kan snel passen en goed vangen. Dat is belangrijk, want ik krijg vaak hoge ballen.”

Voeten > “Ik kan goed kicken. In het open spel doe ik dat een paar keer per wedstrijd.”

ZWAK

Nek > “Bij een high-tackle werd ik op mijn nek geslagen, waardoor mijn nek stijf is. Ik krijg vaak een high-tackle, omdat ik wat kleiner ben. Het mag eigenlijk niet, maar als ik een snelle beweging maak, steekt de tegenstander soms per ongeluk een arm te hoog uit.”

Rechteronderbeen > “Mijn linkerhamstring is licht verrekt geweest, waardoor ik één wedstrijd niet mee heb kunnen spelen.”

Enkels > “Mijn beide enkels zijn overbelast. Vier jaar geleden verzwickte ik er één tijdens een wedstrijd en ben daar vervolgens niet goed mee omgegaan. In plaats van rust te nemen, heb ik meegedaan aan de Batavierenrace. De fysiotherapeut kan ze steeds wel een beetje oplappen, maar ze blijven zwak en bij inspanning blijven ze pijn doen. Alleen als ik vol adrenaline zit, merk ik er niet veel van. Ik kan bijvoorbeeld niet lang met bepakking lopen. Ik baal daarvan, maar ik vind deze sport nou eenmaal het mooiste wat er is. Gewoon oplappen en weer verder gaan.”

Onze vijfde rugbyer Daan Coumans kon niet meewerken aan dit deel van de serie. Na zijn afstuderen deze winter is hij begonnen aan een opleiding bij de politie. Hem is afgeraden te poseren in verband met de representativiteit van zijn beroep.

Volg de mannen van Obelix

Dit collegejaar volgt Vox het wel en wee van deze rugbymannen op papier en bij speciale gebeurtenissen ook op www.voxlog.nl. Hoe vergaat het ze in de liefde, de vriendschap en de studie? In Vox 19 volgt de laatste aflevering.

Wat heb ik nou aan mijn fiets hangen?

De Algemene Fiets Afhandel Centrale (AFAC) haalt dagelijks alle verkeerd gestalde fietsen op in de stad en bij het centraal station. *Vox* liep een dagje mee met de slijptolbrigade.

07.45 uur

Aan het begin van dit collegejaar kon je in de stad niet om de opvallende 'Ah F*ck'-posters heen. Sinds de postercampagne heeft de AFAC niet stilgezeten. Honderden fietsen zijn verwijderd en menigeen heeft zijn verkeerd gestalde fiets voor 25 euro bij de AFAC moeten terugkopen. Voor dat ik deze ochtend de AFAC-centrale aan de St. Teunismolenweg binnen ga, zet ik daarom mijn fiets maar netjes in het rek voor de ingang. De werkdag begint met koffie in de kantine. 'Opa' Toon, die volgend jaar met pensioen gaat, laat me vervolgens de grote hal zien, gevuld met 1200 fietsen. Ze staan in lange rijen gestald, soms drie planken hoog, en gesorteerd op week van inbeslagname. Vlak na achten vertrekken we naar het Centraal Station. Daar is de eerste taak om zoveel mo-

gelijk losstaande fietsen in een rek te plaatsen. Volgens Henk, de werkleider bij AFAC, tonen ze hiermee dat hun doel niet 'burgertje pesten' is. Daarna is het wachten op Bureau Toezicht, de gemeentelijke instantie die controleert op het naleven van regels. Verkeerd geplaatste fietsen krijgen van Bureau Toezicht een sticker aan het stuur. Pas daarna kan de AFAC aan de slag met het verwijderen van de gestickerde fietsen.

10.00 uur

"Toen we net begonnen, moesten we soms twee keer rijden met bus én aanhanger voor 70 fietsen op een dag. Vandaag zal alleen de bus wel genoeg zijn," voorspelt Theo. Samen met Toon en twee anderen wacht hij tot ze de gestickerde fietsen mogen inladen. Op de stickers van Bureau Toezicht staat dat de fiets wordt verwijderd als deze niet binnen 'redelijke tijd' wordt verplaatst. Een vage tijdsaanduiding, die in de praktijk soms slechts een kwartiertje blijkt. Een actievoerder vraagt Theo om een handtekening in het kader van een actie voor meer fietsenstallingen. Theo heeft zijn mening klaar: "Heb je gezien hoeveel ruimte hier is?" De jongen kijkt bedeesd rond. "Nu wel inderdaad..." "Sinds september al. Er zijn dagelijks meer lege stallingen dan verkeerd geplaatste fietsen."

Wat is AFAC? De Algemene Fiets Afhaal Centrale (AFAC) verwijdert fietsen die door Bureau Toezicht zijn bestempeld tot wrak, 'weesfiets' of verkeerd of hinderlijk zijn geplaatst. AFAC Nijmegen – onderdeel van sociale werkvoorziening Breed – is dus slechts de uitvoerende partij. Fietsen die verwijderd worden op het Centraal Station gaan naar de centrale hal aan de St. Teunismolenweg, fietsen die in het centrum worden verwijderd gaan in eerste instantie naar Plein 1944. Wachtend op hun eigenaar, of de drie maanden uitzittend tot ze worden doorverkocht of op de schroothoop belanden. Meer weten of je fiets kwijt? www.afac-nijmegen.nl

Ik denk aan alle keren dat ik op het nippertje mijn fiets ergens tussenin pleur om een sprintje te trekken richting trein – en zet enigszins schuldbewust mijn handtekening bij medeactievoerder Marco. Beide jongens zijn studenten politicologie en lid van ROOD Nijmegen, de jongerenorganisatie van de SP. "De laatste tijd staan we hier minstens eens per week. Handtekeningen verzamelen gaat gemakkelijk, iedereen is het er wel mee eens", vertelt Marco. Theo is echter niet te overtuigen en pakt zonder gewetenswroeging de slijptol ter hand.

11.00 uur

Terug bij de centrale worden de fietsen uitgeladen en ingeboekt;

kenmerken worden geregistreerd en elke fiets krijgt een code en wordt gefotografeerd. Sinds kort kan iedereen deze gegevens via een zoekstelsel op de website afac-nijmegen.nl terugvinden. Wanneer een uurtje later de pauze begint, vraag ik de mannen hoe ze omgaan met negatieve reacties. Henk: "Negen van de tien keer begrijpen mensen het als je hen rustig uitlegt hoe het zit. Maar soms blijven ze kwaad, dan kan het voor ons moeilijk zijn afstand te nemen. Als een vrouw totaal van streek is omdat ze haar kind moet ophalen met de fiets die wij hebben meegenomen, vinden wij dat ook sneu. Maar wij hebben die fiets niet verkeerd neergezet."

Hoe houd ik mijn fiets uit handen van de AFAC?

- Let 's ochtends op bij het Centraal Station. Tussen 9.30 en 11.00 uur is de kans dat je fiets wordt gestickerd het grootst.
- Wees 's middags alert in het stadscentrum. Bureau Toezicht is daar met name actief tussen 13.30 en 16.00 uur.
- Op woensdag en vrijdag is je fiets relatief veilig, dan heeft AFAC het druk met het ophalen van weesfietsen en wrakken.
- Tijdens weekend en avonden houdt ook de AFAC rust.

13.00 uur

Voordat de fietsenjacht in het stadscentrum begint, loopt Toon door de Molenstraat om enkele fietsen goed te zetten. Volgens hem is het altijd afwachten waar Bureau Toezicht controleert in de winkelstraten en hoeveel fietsen ze aanwijzen. Gemiddeld worden per dag 25 fietsen opgehaald. We lopen naar het AFAC-gebouw aan Plein 1944, met ruimte voor 200 fietsen. De muren zijn AFAC-rood geschilderd, met hier en daar de welbekende 'ah f'ck'-poster. Beneden staan fietsen opgesteld als in een showroom, op de bovenverdieping staan de oudste exemplaren weggestopt. Om ruimte te maken voor een verse lading stadsfietsen wordt een stel fiet-

sen naar boven getakeld, terwijl de oudste exemplaren naar de St. Teunismolenweg gaan.

14.30 uur

De koffie is amper ingeschonken of er wordt gebeld door Bureau Toezicht om naar de ingang van de bibliotheek te komen. Daar aangekomen blijken klantvriendelijke bibliotheekmedewerkers omgeroepen te hebben dat de fietsen van hun bezoekers gevaar liepen. De tegenvallende opbrengst bij de bieb wordt aangevuld met een dozijn fietsen in de Ziekerstraat en drie bij het Vlaams Arsenaal. De eindstand van deze middag: 24 fietsen.

16.00 uur

Vanwege gebrek aan mankracht

is het AFAC-filiaal aan Plein 1944 slechts een uur per dag geopend, van 16.00 tot 17.00 uur. De deuren zijn amper van het slot als de eerste slachtoffers binnendruppelen. Sommigen betalen de 25 euro zonder morren, anderen mopperen over het gebrek aan fietsenstallingen, onduidelijke waarschuwingsborden en politici die mensen stimuleren meer te fietsen "en dan krijg je dit". Rond half 5 stapt een jongen binnen die verongelikt rondkijkt: "Waarom nemen jullie mijn fiets zomaar mee!" Verontwaardiging verandert geleidelijk in wanhoop als ook de mensen van Bureau Toezicht – die na een telefoontje van Theo langskomen – weigeren hem zijn fiets gratis

mee te geven. "Ik betaal niet voor mijn eigen fiets, haal de politie maar!" Dit advies wordt ter harte genomen. Als hij bij sluitingstijd weigert de zaak te verlaten, wordt de jongen aangehouden voor huisvredebreuk. Uiteindelijk krijgen twee agenten hem zover naar buiten te stappen, waar hij zijn tirade onvermoeibaar vervolgt. Voor de AFAC-mannen is het nu hun probleem niet meer, zolang ze maar kunnen afsluiten. Theo blijft vrolijk, terwijl de laatste mensen met hun teruggekochte fiets het pand verlaten. "Hopelijk niet tot ziens!" ★

Tekst: Anouk Broersma
Fotografie: Vincent Martens

Go Short

de schijnwerpers op de korte film

Fitna mag dan wereldberoemd zijn, over het algemeen is het slecht gesteld met de aandacht voor de korte film. De liefhebber is aangewezen op de incidentele vertoningen op het Nederlands Filmfestival, het Internationaal Filmfestival of IDFA. Op het nieuwe korte filmfestival Go Short, van 18 tot 22 maart in LUX, krijgt het ondergesneeuwde genre de volle aandacht.

“In Nederland bestond nog geen evenement speciaal voor de korte film”, zegt Kirsten Ruber, samen met Lisa ter Berg oprichter van Go Short. De dames besloten anderhalf jaar geleden een jaarlijks, internationaal festival te organiseren. Nijmegen bleek de ideale locatie. “Filmcultuur is een van de culturele speerpunten van de stad. Bovendien riep Hannie Kunst, wethouder van cultuur, al langer dat Nijmegen een eigen filmfestival nodig heeft.” Acteur Waldemar Torenstra (o.m. *Zomerhitte*) is ambassadeur van Go Short en benadrukt het belang van het evenement. “In het tijdperk van homevideo’s en YouTube moet ook de andere kant van de korte film worden getoond. Er zijn zoveel kwaliteitsfilms!”

In vijf dagen worden 172 films vertoond en enkele workshops geven.

Wat niet te missen?
Zes experts geven advies.

De keuze van
Lisa ter Berg
Organisator van Go Short

Wat is er leuk aan korte films?
“Kort maakt sterk. Een korte

film moet van begin tot einde kloppen: als er één frame niet goed is, heeft de film geen tijd meer zich te herstellen. Vergelijken met de lange film is de kwaliteit vaak hoger. Sommige gevestigde filmmakers, zoals Lars von Trier, keren terug naar de korte film, omdat ze daar meer hun eigen stempel op kunnen drukken.”

Favoriet: *Toyland* (Jochen Alexander Freydanck)

Want: “De joodse burens van een jongetje worden in de Tweede Wereldoorlog naar ‘Speelgoedland’ gebracht. Het jochie wil ook graag mee – hij weet niet wat dit land in werkelijkheid is. Een bitterzuur verhaal.”

De keuze van
Kirsten Ruber
Organisator van Go Short

Wat is er leuk aan korte films?

“De korte film is het medium van jonge makers. Dat zie je er goed aan af: er zit enorm veel ambitie in, er is hard aan gewerkt. En vaak erg origineel.”

Favoriet: *Love you more* (Sam Taylor Wood)

Want: “Het gaat over twee jongeren die op het nummer *Love You More* van de Engelse band de Buzzcocks een allereerste ro-

mance beleven. Helaas kan ik er niet zoveel over vertellen, maar de Buzzcocks spelen in ieder geval een prominente rol. Een andere aanrader is de meer experimentele *Dirt in the Ground*. Op een wel heel kunstzinnige manier staat daarin een voetbalwedstrijd centraal."

De keuze van Nick Huijts

Filmkenner bij Cultuur op de Campus

Wat is er leuk aan korte films?

"Ook al gebeurt er heel weinig, alles wat in de film gebeurt, is van belang. De kijker moet geconcentreerder zijn dan bij een lange film. Bijkomend voordeel: als 'ie niet bevalt, dan is het zo weer afgelopen."

Favoriet: *Skhizien* (Jérémy Clapin)

Want: "Deze film werd op een sneakpreview-avond uitgeroepen tot de 'Go Short Studentenfavoriet 2009'. De animatie van *Skhizien* is mooi, maar staat in dienst van het verhaal."

De keuze van Pien Houthoff

Filmprogrammeur bij LUX en selecteerde films voor Go Short

Wat is er leuk aan korte films?

"De verscheidenheid. De een is compact en gedetailleerd, de ander heel uitgebreid. De korte film is een enorm divers genre met een hoge kwaliteit. Leuk is dat ze niet alleen bruikbaar zijn voor het grote doek, maar ook voor modernere media zoals *You-Tube*."

Favoriet: Het programmablok 'Meestermakers', met o.a. *The Quite One* (Danyaël Sugawara)

Want: "In dit programma bekijken we filmfragmenten met 'meester' Paul Ruven (o.a. *Film-pje!* RN) en aanstormend talent Danyaël Sugawara. In het eerste deel becommentariëren en presenteren ze stukken uit hun eigen films en voor hen inspiratievolle producties. In het tweede deel geven ze commentaar op het werk van enkele jonge filmmakers die hun film laten zien."

De keuze van Anneke Smelik

Bestuursvoorzitter van Go Short en hoogleraar Visuele cultuur

Wat is er leuk aan korte films?

"Het is een spannend genre, waarin momenteel nieuwe ontwikkelingen plaatsvinden. Kijk naar de mobiele telefonie en *You-Tube*. De korte film is vooruitstrevend en het trekt een jong publiek."

Favoriet: *Lisa* (Lorenzo Recio)

Want: "Het thema van *Lisa*, de fantasie van een jong meisje, wordt wel vaker gebruikt. Vernieuwend is de film dus niet, maar het verhaal is ongelooflijk mooi en intrigerend. Op het festival houd ik een lezing over experimentele films, waarbij ook *Lisa* de revue zal passeren. Ik houd van dit soort fantasie. Het realisme zien we immers elke dag al."

De keuze van Waldemar Torenstra

Acteur en ambassadeur van Go Short

Wat is er leuk aan korte films?

"Het genre kan zich veel permitteren, het hoeft niet zo verhalend te zijn als een lange film. Het is mogelijk om tien minuten gewoon wat beelden achter elkaar te plaatsen, of slechts één lang gesprek vertonen. Alles is mogelijk. Het kan veel experimenteler, met veel risico's."

Favoriet: *Brother of mine* (Jens Jonsson)

Want: "Dit is de afstudeerfilm van Jonsson. Die werd zó succesvol, dat de regisseur besloot zich te specialiseren in de korte film. Eerlijk gezegd heb ik de productie nooit gezien, maar er gaan goede verhalen over rond. Bovendien ga ik samen met Jonssen op Go Short een workshop geven. Hij als regisseur, ik als acteur: twee verschillende invalshoeken om te vertellen waarom de korte film zo'n krachtige filmvorm is." *

Tekst: Roel Neijts

Film Defiance

Hollywood duikt in 2009 weer eens ouderwets op de Tweede Wereldoorlog. Eerst was er *Valkyrie* met Tom Cruise als eenogige niet-bandiet in nazi-uniform. In september wordt Tarantino's *Inglorious Basterds* uitgebracht, waarin Brad Pitt nazi's gaat meppen. En nu is er Daniel Craig die in *Defiance* ook al niet wenst te buigen voor de Duitsers. Craig speelt een joodse Wit-Rus die zich samen met zijn broers in de bossen schuilhoudt voor de nazi's. In *Defiance* zijn de Hollywood-cliché's belangrijker dan de historische gebeurtenissen waar de film op is gebaseerd. De huidige James Bond heeft wel eens betere rollen gespeeld. Ondanks het enorme budget legt *Defiance* het af tegen het overeenkomstige verhaal van de spannendere KRO-serie *De Partizanen* uit 1994. Vanaf 19 maart te zien in Carolus/Calypto

Debat Nacht van het Groene Hert

Je kunt veel zeggen over wethouder Jan van der Meer, maar niet dat hij geen gevoel heeft voor de media. Jantje luchtballonnetje lanceert het ene na het andere plan om het milieu te redden in Nijmegen. Meer dan eens kun je vraagtekens zetten bij hoe praktisch en geldverslindend zijn pogingen zijn. Maar toch, hij probeert het tenminste. De nieuwste activiteit die met groen in de agenda van Van der Meer staat genoteerd, is De Nacht van het Groene Hert. Tussen acht en twaalf worden er toekomstscenario's geschetst en groene plannetjes gelanceerd. BN'er van dienst is weerman Peter Timofeeff die iets over het klimaat vertelt. En nu maar hopen dat Timofeeff met de trein komt.

Vrijdag 20 maart, Lux, 20:00 uur, gratis

Concert Smackdown

Braindance, zo noemde Aphex Twin samen met zijn eigen label Rephlex de verzamelaar die ze in 2001 uitbrachten. Braindance, omdat het de meest logische naam was voor de bliempmuziek die de muzikanten op Rephlex maakten. Allemaal jongens die te lang achter hun computer zaten om muziek te maken. Muziek die seconde na seconde is opgebouwd en aangescherpt. Het Rephlexgroepje kreeg de laatste jaren de nodige navolging. Een van de mensen op dat Braindance-album uit 2001 was Bogdan Raczynski. Hij staat 21 maart in Doornroosje. Samen met dubsteppers Vex'd en Boxcutter, breakcore van Xanopticon en ingewikkelde elektronische razernij van Hellfish. Braindance dus, nog helemaal niet zo'n slechte omschrijving.

Zaterdag 21 maart, Doornroosje, 23:00 uur, 15,-

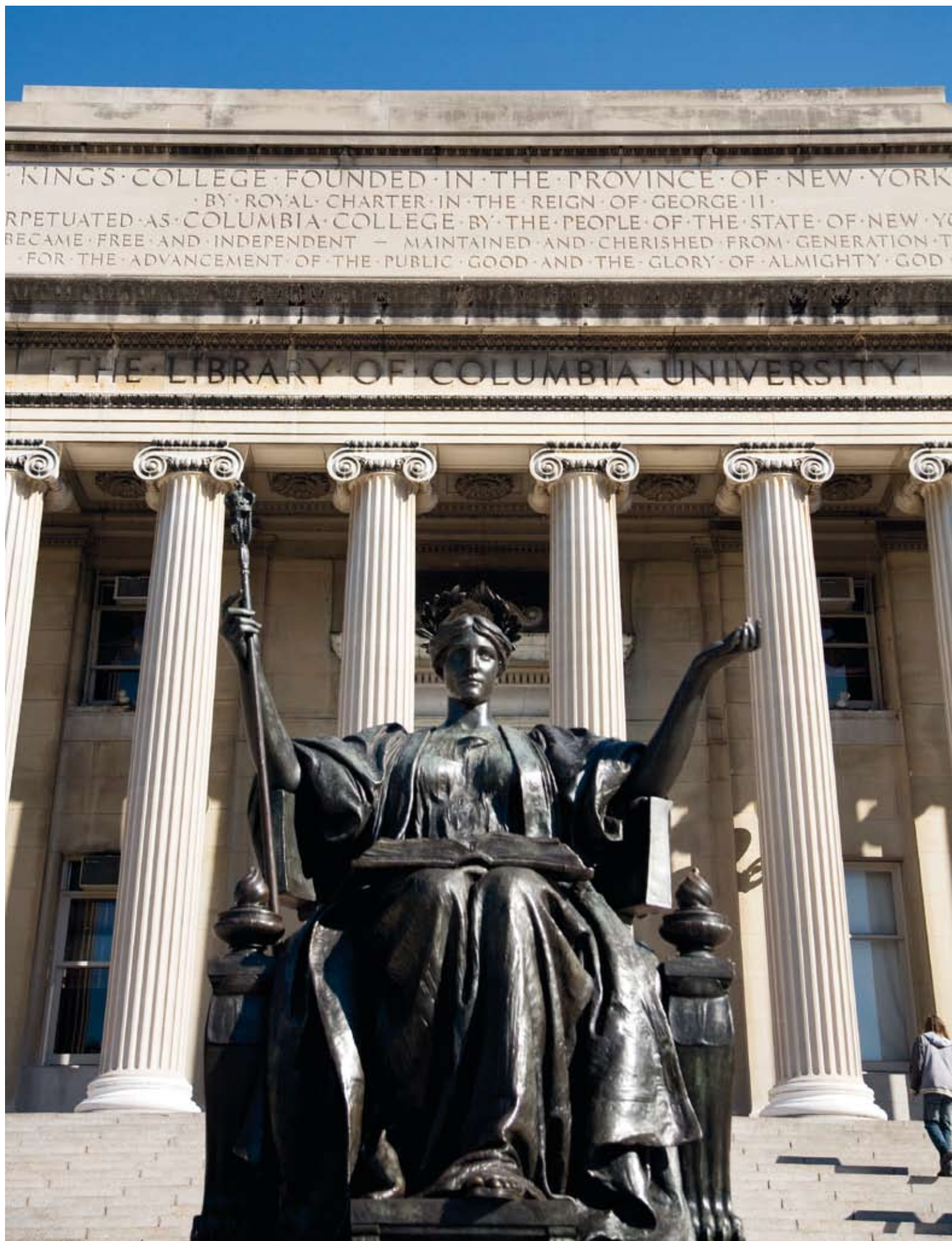

Comedy Budget Jongerendag

Wanneer zouden er voor het laatst gillende meisjes in de schouwburg hebben gezeten? Gillende vijfjarigen bij Piet Piraat tellen niet mee. Ruben Nicolai trekt gemakkelijk in zijn eentje een halve zaal vol soppende bakvissers. Hij is misschien niet de leukste Lama, maar wel de populairste. Zonder Jeroen 'Draadstaal' van Koningsbrugge is driekwart van de Lama's (Nicolai, Beckand en Van der Meer) op tournee als Budget Jongerendag. Een show zoals de Lama's, maar dan afwisselender. Het gaat over lowbudgetzender Budget TV (een soort Powned maar dan hopelijk wel leuk). De show is ook op televisie te zien, maar in het theater is het altijd beter. Als je snel bent, want de dames hebben al massaal kaartjes gekocht.

Donderdag 26 en vrijdag 27 maart, Stadsschouwburg, 20:00 uur

Columbia University als academisch walhalla

Je kunt pagina's volschrijven over het ideale academische klimaat, je kunt ook gaan kijken bij een universiteit die dit ideaal benadert. De universiteit waar Barack Obama studeerde, waar je colleges krijgt van Nobelprijswinnaars en waar bètastudenten zich net zo goed over Machiavelli moeten buigen: Columbia University in New York.

Het is misschien wat oneerlijk om naar New York af te reizen om de Nijmeegse campus een spiegel voor te houden. Zet Broadway naast de Heyendaalseweg of de College Walk naast de Thomas van Aquinostraat: de schaduwen die over Nijmegen vallen worden zo diep, dat de twee werelden nauwelijks nog zinvol op elkaar zijn te betrekken. Maar *Vox* waagt een poging.

Het begon met de Nijmeegse wiskundige Ruben van den Brink. Na een bezoek vorig jaar aan Columbia University, verhaalde hij enthousiast over het academische klimaat in New York en het zogeheten *Core Curriculum*. "Het is een soort Honours Programma, maar dan voor alle studenten. Toen we terugkwamen hebben we hier met collega's zitten praten of we niet iets van die spirit in Nijmegen konden realiseren." Van den Brink heeft de universiteit inmiddels verlaten, maar het *Core Curriculum* kreeg een plek op het lijstje van de *Vox*-serie 'Het einde van de academicus'.

Waar in Nijmegen zo'n tien procent van de studenten een tweejarig Honours Programma volgt, krijgt op Columbia iedere bachelor een speciaal programma voorgeschoteld: het Core, 'the cornerstone of a Columbia education'.

Wat is het Core? In één zin: een programma dat studenten uitnodigt om te kijken over de grenzen van hun vakgebied, met werkgroepen over literatuur, filosofie, de kunsten en (wetenschap)geschiedenis. Zo legt het Core een herkenbare basis onder ieders studie, en smeedt het banden tussen faculteiten en studenten. De promotiefolders van Columbia komen woorden tekort om de zegeningen van het Core te tellen. Vooruit, één citaat: 'Het Core creëert een gemeenschappelijk, intellectueel denken, dat doorsijpelt naar de slaapzalen, cafés en restaurants op de campus.' Op een totale studielast van dertig uur, zijn de bachelorstudenten er twee jaar lang wekelijks acht uur druk mee.

Hamilton Hall gebiedt stilte

De universiteit die zo hoog opgeeft van haar 'intellectueel referentiepunt in ieders studie', loopt het risico de bezoeker van een werkgroep in het Core te teleur te stellen. Hetgeen gebeurt. Het gebouw mag er overigens zijn: Hamilton Hall, waar alle werkgroepen op vaste dagdelen in de week plaatsvinden, is gelijk het Core zelf een even indrukwekkend als onbeschaamd intellectueel machtsvertoon. Elke steen schreeuwt je toe dat denken móet. Het is zo'n ruimte waar je vanzelf zachter gaat praten. Wat trouwens geldt voor de hele campus. Hamilton Hall, centraal op de campus, ligt aan de

In deze aflevering van *Vox*-serie 'Het einde van de academicus' gaan we op bezoek bij Columbia University in New York. Benadert het Core Curriculum van Columbia het academische ideaal?

Een studiegroep zit voor Hamilton Hall.

statige College Walk, een wandelboulevard met aan de ene kant het bestuursgebouw en aan de andere kant de Butler Library. Om de eenheid in de campus te bewaren, houdt één architectenbureau al sinds jaar en dag elke bouwbeving aan de teugels. Het resultaat mag er zijn: ondanks de relatieve jeugdigheid (Columbia zetelt hier sinds 1905), is de campus een steen geworden ideaal van middeleeuwse universiteiten, zonder ook maar ergens in kitsch te vervallen.

Hamilton Hall dus. Op de derde verdieping is Vox op donderdagmiddag welkom bij het Core-college over Machiavelli. Acht studenten zitten rondom een grote houten tafel, enkele met laptop, tien studenten zitten op stoelen langs de kant. Nadat docente Stamenka Anatova van wal steekt, druppe-

len er nog studenten binnen. Anatova wordt geacht tot het keurcorps van Columbia te behoren (anders heb je als docent in het Core niks te zoeken), maar desondanks is de hand waarmee ze haar toehoorders door Machiavelli's *The Prince* leidt aarzelend. Wat zich in het college voltrekt, kun je in elke universiteit ter wereld verwachten. Van de ene helft van de groep is niet duidelijk of ze met hun hoofd bij het boek zijn, de andere helft werpt af en toe een vraag op. De rode draad van de werkgroep is een reeks plichtmatige leesbeurten. "Het gaat dus niet om de idealen die een leider heeft, maar of de maatregelen die hij treft wel werken", vat Anatova een passage samen.

Eén van de studenten brengt Cicero in stelling om goed leiderschap te duiden. "A good ruler must be

Bijna 9 miljoen titels zijn te vinden in de indrukwekkende bibliotheek van Columbia.

The Radboud Connection

'Ik zou er zo willen werken'

"De campus ligt vlak bij Central Park en straalt een grote rust uit. Ik zou er zo willen werken. De wiskunde is top, een van de belangrijkste wiskundigen van de 20e eeuw, Samuel Eilenberg, heeft die afdeling opgebouwd en tientallen jaren geleid. Maar een vergelijking is moeilijk, omdat Columbia torenhoge collegegelden vraagt. Je

ziet wel duidelijk dat voor excellentie geld en rust nodig is en geen permanent klimaat van crisis. De hoogleraren zijn daar niet, zoals bij ons, de helft van hun tijd kwijt met het opvangen van bezuinigingen en het schrijven van zelfstudies voor visitaties. Ook selectie van studenten op kwaliteit en motivatie lijkt ondenkbaar in Nederland."

Klaas Landsman. Hoogleraar bij wiskunde. Begeleidde in 2007 en 2008 de groep scholieren die als winnaar van het wiskundetoernooi naar New York mochten.

'The American Dream'

"Ik kan nog steeds niet geloven dat ik drie maanden heb mogen doorbrengen op een van de meest prestigieuze universiteiten van Amerika. Columbia kende ik als sociologiestudente vooral van naam. Maar toen ik eenmaal voet zette op de campus, wist ik ineens waar ik de universiteit van kende: van alle films die ik had gezien en waarvoor dit immense complex als decor had gediend. Dat is nou echt iets wat ik mis bij Nederlandse universiteiten: die machtige uitstraling.

Hoge, brede trappen van marmer. Kolossale oude gebouwen, pleintjes met fonteinen en heel veel groen. Alleen al door daar rond te lopen, kreeg ik het gevoel iets bereikt te hebben. Op de een of andere manier hebben de kubussen van Thomas van Aquino dat nooit in mij los kunnen maken. Hoewel ik mijn bachelor-stage niet echt als uitdagend heb ervaren, is de tijd die ik daar heb doorgebracht mij ontzettend veel waard. Nog steeds denk ik regelmatig terug aan de tijd dat ik heel even heb mogen proeven van *The American Dream*."

Mariem Bellil. Bracht begin 2008 drie

loved”, zegt hij. Na afloop stelt deze student zich voor als Bikrem. Hij is van Indiase origine, verhuisde op zijn zestiende naar New York, en is verbonden aan de *School of Engineering*. Hij uit zijn enthousiasme over de werkgroepen. “Dit zou elke universiteit in de wereld moeten hebben”, vindt Malik. “Een goed ingenieur moet, behalve zijn technische boeken, ook weten *how the world works*.” Taimur Malik, met roots in het Midden-Oosten, komt erbij. Hij mengt zich bij toeval in het gesprek, maar zou gezonden kunnen zijn door de universiteitsvoorzitters. Zijn woorden zijn nog verheffender dan die uit de folders. “Dit is voor mij echt een hoeksteen van mijn opleiding”, zegt Malik, die staat ingeschreven bij Midden-Oosten-studies. “De schrijvers die wij hier behandelen, hebben zovelen beïnvloed, dat je ze wel móet kennen, wil je begrijpen hoe de wereld in elkaar zit.”

Wereld verbeteren

Roosevelt Montas is meer dan tevreden als Vox hem een dag later de woorden van Bikrem en Malik voorlegt. Montas is de decaan van het Core Curriculum en hij onderstreept de betekenis van het Core in het licht van de actualiteit. De oprichting van het Core in 1919 is onlosmakelijk verbonden met de Eerste Wereldoorlog. Dat nooit meer, luidde een van de intenties, en: er moet meer onderling begrip komen tussen mensen en naties. Het Core wil daarom de afgestudeerden van Columbia niet zozeer aan het denken zetten, maar vooral in beweging krijgen. De straten op, de buurten in, en terug naar de landen waar je vandaan komt om je steentje bij te dragen aan ontwikkeling. “De wereld wordt al maar meer geïntegreerd, steeds complexer”, zegt Montas in zijn directeurskamer in Hamilton Hall. “*We do need the Core more than ever.*” Met boekenwijsheid wil Columbia zijn afgestudeerden de wereld niet insturen. Het handelt in New York om meer, véél meer, zegt Montas, te weten om drie dingen: een open blik, een kritische geest en een geëngageerde houding. Als Montas de ins en outs van het Nijmeegse Honours Programma verneemt, reageert hij voorzichtig. Dat het Honours Programma, anders dan de

FOTO: EILEEN BARRISO/COLUMBIA UNIVERSITY

Decaan Roosevelt Montas: “Het draait om een open blik, een kritische geest en een geëngageerde houding.”

Core, geen onderdeel is van het verplicht curriculum, is volgens Montas niet per se een gemis. Verplicht stellen moet volgens hem samenhangen met het kernideaal van een universiteit. “Als je zoals Columbia een brede instelling wil zijn, die intellectuelen wil vormen en engageren, dan hoort daar een Core bij.” Montas noemt een Honours Programma in elk geval een mooi begin. “Hoe meer studenten zo’n programma kunnen genieten, hoe beter.” Het Core Curriculum is geheel privaat gefinancierd, lees: met geld van alumni die, in de woorden van Montas, “hun maatschappelijk succes deels aan de Core hebben te danken”. Bijna elke alumni geeft geld terug, wat bij fikse bedragen gehonoreerd kan

	Columbia University	Radboud Universiteit
Opricht in	1754	1923
Bachelorstudenten	5.500	12.297
Nobelprijzen	70	0
Selectie a/d poort	Ja	Nee
Herkomstlanden studenten	50	70
Niet-westerse studenten (%)	40	6,8
Collegegeld (euro's)	27.700	1.500
Openingsuren bibliotheek	7/168*	7/94
Beroemdste alumnus	Barack Obama	Dries van Agt

*7 dagen / 168 uur per week

maanden door op Columbia voor haar bachelorstage sociologie. Werkt nu bij uitgeverij Caplan in Nijmegen.

‘In New York zitten de topnamen’

“Ik heb voor Columbia gekozen omdat daar de topnamen zitten op gebied van gender en het culturele geheugen, mijn vakgebied. Ik krijg een eigen kamer op het Institute for Research on Women and Gender, en eigenlijk zou ik me daar vier maanden moeten opsluiten, want ik ben bezig een boek te schrijven. Maar ik ga ook

genieten van de lezingen en discussies. Ik ben aan een Amerikaanse universiteit gepromoveerd en vind de levendige cultuur van kennisuitwisseling op Amerikaanse universiteiten heel inspirerend. Iedereen voelt zich verplicht om eraan mee te doen. Je wordt wél geacht een vraag te stellen. Dat is bij ons wel anders. Ik zat in Nijmegen een keer bij een lezing van een toch befaamde spreker en toen zaten er zes mensen in de zaal. Treurig.”
Liedeke Plate, universitair docent bij algemene cultuurwetenschappen en genderstudies. Staat op het punt af te reizen voor een sabbatical van vier

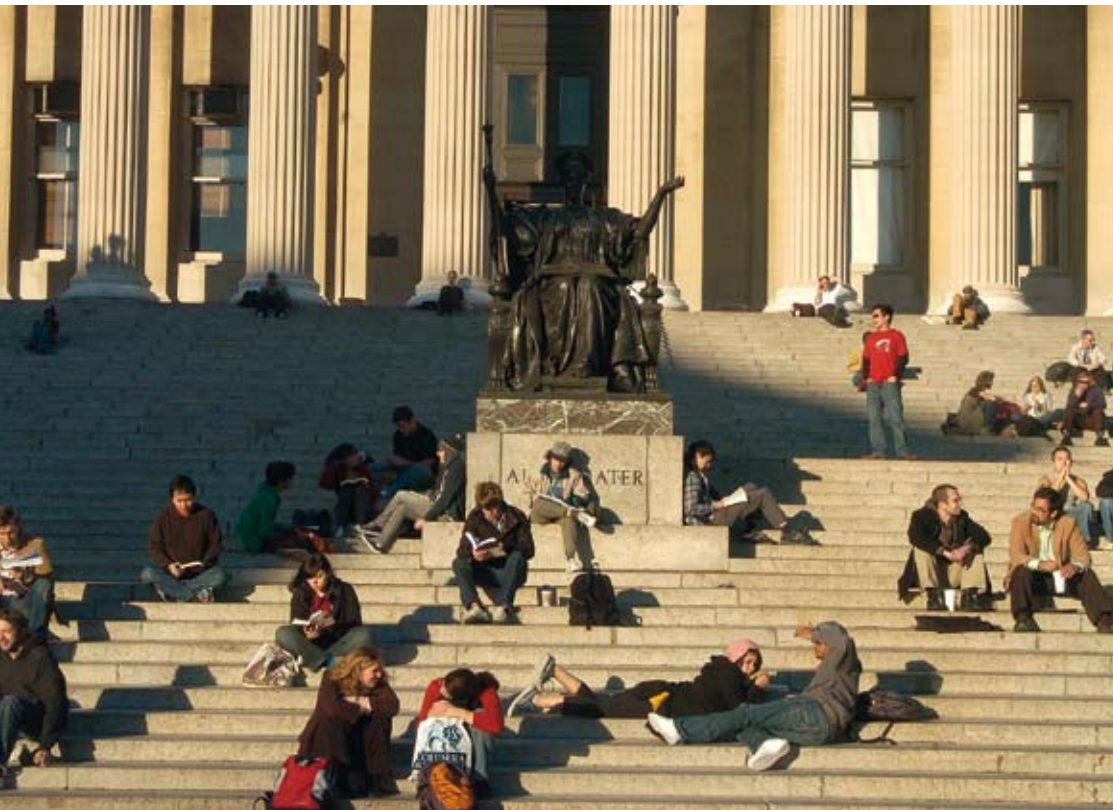
maanden op Columbia, als visiting scholar aan het Center for the Critical Analysis of Social Difference.

‘Dertig treden naar de bieb’

“Ik heb een heel goede tijd gehad. Ik heb veel van Thomas DiPrete geleerd. Hij heeft me bijvoorbeeld geleerd om meer te brainstormen over ideeën en pas in tweede instantie te kijken wat haalbaar is. Ik was verbaasd hoeveel seminars er werden georganiseerd met boeiende buitenlandse sprekers. En de campus daar is prachtig: veel

klassieke gebouwen, mooi aangelegde parkjes, dertig treden omhoog voordat je bij de bibliotheek komt. Je hebt daar echt het gevoel dat het een privilege is om er te studeren en te werken. Het Amerikaanse systeem is meer hiërarchisch. Je kunt daar niet zomaar bij een hoogleraar binnenlopen, je moet eerst een afspraak maken met een secretaresse.”

Ellen Verbakel promoveerde een half jaar geleden in Nijmegen op een onderzoek naar loopbanen van paren. Schreef op Columbia University een paper met Thomas DiPrete, een wetenschapper van naam op haar vakgebied.

Columbia is een mix van culturen, dat zie je terug op elke plek van de campus.

worden met een vereeuwiging in Hamilton Hall. De zaaltjes heten hier The Pindyck Family Classroom of de Emanuel M. Papper Classroom. Columbia kan, net als de andere eredivisionisten in Amerika, pronken met een aardige namenlijst van alumni, met mensen als Madeleine Allbright, Jack Kerouac en Barack Obama. Montas memoreert een gesprek met Richard Axel, Nobelprijswinnaar in de biologie. "Hij vertrouwde me toe hoe fundamenteel het Core was geweest voor zijn vorming als denker."

De bibliotheek die nooit sluit

Vrijdagmiddag verzamelen zich in een zaal in het bestuursgebouw zo'n honderd mensen, voor de dagelijkse voorlichtingsbijeenkomst voor bezoekers en aankomende studenten. Een dame van Columbia leidt haar gehoor geroutineerd langs de cijfers en feiten, en opnieuw komt met name het Core Curriculum in de spotlights te staan. "Welcome in the best of both worlds", zo begint haar lezing. Ze doelt op de intellectuele vorming op de fraaie en verstilte campus, met het volle leven van New York direct om de hoek. "Operazangers van het Metropolitan komen in het Core voordrachten verzorgen, en als het even kan nemen we ervaringen uit de stad mee in ons onderwijs." Geniet en máák het leven, beveelt zij de aankomende studenten aan. "Er is altijd een studentenclub van je gading, en als die er niet is: richt hem op. Je komt hier niet om het leven te ondergaan, maar om er vorm aan te geven." Columbia is een mix van culturen, en de studie een mix aan ervaringen, ook al omdat studenten, als deel van hun curriculum, een sociaal programma afwerken in achterstandswijken in de stad. Maar ja, zie eerst maar eens student te worden. Jaarlijks 13.000 scholieren uit de hele wereld doen een gooi naar een ticket.

Tien procent komt binnen.

Er zijn drie hobbels te nemen. Wat helpt is een fraaie eindlijst van de middelbare school. Maar nog belangrijker is dat je de inschrijving bekrachtigt met een persoonlijke verwoording: waarom Columbia? Met welke activiteit op de campus ga je je engageren, en waarom? "Het gaat niet alleen om inhoud en visie", waarschuwt de voorlichter. "Het gaat ook om je stijl. Laat zien wie je bent! Laat iets nieuws horen! Verras ons." En als derde moet je nog een paar aanbevelingsbrieven bij je inschrijving voegen. "En vertel ons niet dat je van New York houdt. Dat weten wij zelf ook wel." Tweedejaars studente Sarah Khan neemt na het praatje de gasten mee naar buiten, voor een rondleiding. "Vorig jaar zat ik voor het Core met achttien studenten wekelijks in een werkgroep met een Nobelprijswinnaar in de scheikunde. Ik heb weinig op met dat vak, maar het waren ongelofelijke ervaringen." We komen langs het Miller Theatre, de studentenflats waar vooral de bachelors wonen, en de Butler Library. "Een 24/7 bibliotheek", zegt Khan. "Je wordt er hier nooit uitgegooid." Wie op Columbia rondloopt, raakt besmet met de trots die van alles afdruipt. Hoe kan het ook anders, met 5.500 studenten die hun studie zien als een lot uit de loterij. Bikram vertelt dat hij al zo lang hij zich kan herinneren op Columbia wilde studeren. Waarom: omdat je je hier bij een poëzieclub kunt aansluiten met alleen maar andere enthousiastelingen. "Op gegeven moment zat ik tijdens een zomer op het strand alleen nog maar Ilias te lezen. Dat zo iets normaal wordt, is voor mij de spirit van Columbia." ★

Tekst: Paul van den Broek

Fotografie: Columbia University / Duncan de Fey

Studentenraad Actueel

Duurzame Geesteswetenschappen

Rapport van de commissie
Nationaal Plan Toekomst Geesteswetenschappen

USR bezorgd over geesteswetenschappen

Adviseer ons hoe het domein geesteswetenschappen het beste versterkt kan worden. Dat was de opdracht van het college van bestuur aan de decanen van de faculteiten Theologie, Religiewetenschappen, Filosofie en Letteren. De decanen hebben een vooralsnog onbekend advies uitgebracht, waarop het college van bestuur binnenkort reageert.

Studenten en personeel in het Erasmusgebouw hadden graag meer inbreng gehad in advies van de decanen. Er is voor hen onvoldoende ruimte geweest om zich uit te spreken over de inhoudelijke kant van deze kwestie. De nadruk is vooral gelegd op het mogelijke fuseren tot één faculteit Geesteswetenschappen. De USR pleit dan ook voor een breed debat op basis van het rap-

port Cohen, getiteld *Duurzame Geesteswetenschappen*. Dit rapport is in december 2008 verschenen en behandelt de vraag hoe het domein geesteswetenschappen kan worden versterkt. Wij vinden dat dit rapport een goede basis kan vormen voor een discussie die niet meteen ingaat op de organisatorische kant van de geesteswetenschappen, maar die de inhoudelijke kant belicht.

Collegegeld omhoog

Tijdens het schrijven van dit stuk is er een discussie in de Tweede Kamer over verhoging van het collegegeld. Moet de student opdraaien voor de loonsverhoging van docenten? Dit is de zoveelste etappe in de discussie over onderwijsrendement. Meer studenten moeten sneller en goedkoper afstuderen. Het slagingspercentage wordt veelal gebruikt als indicator voor het onderwijsrendement. Het heeft iets bureaucratisch. Hoeveel nummers hebben binnen hoeveel tijd een bepaald papiertje gekregen? Cijfers zijn gemakkelijk te meten en vormen een uitstekende basis voor beleid, maar het gaat wel voorbij aan de functie van de universiteit. Laten we weer teruggaan naar de inhoud van het onderwijs. Laat het afgeleverde opleidingsniveau bepalend zijn voor het onderwijsrendement.

Beslis mee

Er zijn vele momenten in je studie waarbij je tegen een probleem aan kunt lopen. Tijdens dat soort momenten staan de medezeggenschapsorganen, de Universitaire Studentenraad (USR), de Facultaire Studentenraad (FSR), de studentleden van de Opleidingscommissie (OLC) en de Assessor, altijd klaar om je te helpen. Daarnaast hebben zij inspraak over tal van zaken op de opleiding, de faculteit en de universiteit. Ook dit jaar zijn er weer verkiezingen voor de OLC's, FSR's en USR. De twee fracties in de USR, SIAM en AKKURaad, zijn op zoek naar nieuwe kandidaten. Mail naar info@siam-nijmegen.nl om te solliciteren voor een plaats bij SIAM of naar akkuraatd@student.ru.nl om je aan te melden bij AKKURaad.

Beleidsstukken

Het USR-lid krijgt eens per drie weken een grote A4 envelop van het ambtelijk secretariaat, met daarin de stukken voor de komende cyclus, en de impliciete verwachting deze allemaal - ook die, die geen enkele betrekking op studentenzaken hebben - te lezen en te becommentariëren. De envelop vraagt daarmee om een goede setting: een glas thee, een warme bank, en een cd goede muziek. Het leek me leuk om in mijn column speciaal aan het laatste aandacht te gaan besteden, en wat nieuwe (en oudere) muziek te bespreken die niet algemeen bekend is.

- *Herbie Hancock – River* (Verve, 2007): Project van Hancock met covers van Joni Mitchell nummers, zij zingt zelf ook mee. Wayne Shorter op sax. Zeer goede bijdrage van Tina Turner (ja, echt) op Edith and the Kingpin. Prettig geluidsbeeld, topproductie.
- *John Surmans String Project – The Spaces in Between* (ECM, 2007): Combinatie van strijkerskwartet met baritonsaxofoon van de saxofonist die van vreemde ideeën zijn handelsmerk heeft gemaakt. Gespot op North Sea Jazz dit jaar.
- *Michael Brecker – Pilgrimage* (Heads Up, 2007): Klassieker voor het nieuwe millennium, net na de dood van Brecker uitgebracht. Zware lineup die niet helaas overal goed tot zijn recht komt.
- *Hermann Szobel* (Arista, 1974): Zeer zeldzame en enige productie van het wonderkind Szobel, die na het uitkomen van het album spoorloos verdwenen is en nooit meer is teruggezien. Indrukwekkend en vreemd, halverwege Stravinski en Zappa. Is al tijden uit print, maar kan teruggevonden worden door iedereen met behulp van Google.

Jaap Jaspers

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

Battle of the Studies

Op 31 maart zullen teams van verschillende studies het tegen elkaar opnemen om te beslissen welke studie de sportiefste studie van Nijmegen is. Er wordt gestreden in teams van 5 tot 8 personen, waarvan minimaal 2 vrouwen. De sporten op die dag zijn: floorbal, frisbee, handbal, korfbal, estafette, knutsbal en jeu de boules. Opgeven van een team via de studieverenigingen. www.nssr.nl

Uit eten voor een betere wereld

Van 31 maart tot 18 april is Happietaria Nijmegen weer open, een initiatief van vier christelijke studentenverenigingen om geld op te halen voor een goed doel. Reserveren: 0616633526. www.happietarianijmegen.nl

Ragweek

De Ragweek van 15 t/m 22 april wordt georganiseerd door studenten van allerlei studentenverenigingen. Zij organiseren activiteiten als workshops, eetactiviteiten, feesten, veilingen, borrels en spelletjes, de winst gaat naar twee goede doelen: Stichting Let Kids Smile en Stichting Leergeld Nijmegen. www.ru.nl/ragweek

Mentorenbegeleiders gezocht

Enthousiaste studenten, met affiniteit met de introductie, die een groepje mentoren tijdens de mentorenvoorbereiding op 13 augustus willen begeleiden. Ervaring is gewenst, maar niet vereist, daar is een training voor. Ook mentoren of leden van een introductiecommissie kunnen mentorenbegeleider worden. www.ru.nl/introductie/mb

Nieuwgezicht

Naam Lennart van Haaften

Leeftijd 28

Was Ontwikkelaar van vernieuwende technologie voor de glastuinbouw

Is Promovendus bij sterrenkunde (1 fe)

Sinds 16 september 2008

Hoe komt een sterrenkundige in de glastuinbouw terecht?

"Ik heb sterrenkunde én klimatologie gestudeerd. Na mijn afstuderen wilde ik een commerciële baan. Sterrenkunde en commercie gaan niet echt hand in hand, dus ben ik als klimatoloog gaan werken in de glastuinbouw. Dat beviel niet zo. De commerciële wereld was me wat te oppervlakkig. Nu ben ik dus terug in de wetenschap."

Waar gaat je onderzoek over?

"Over dubbelsterren. Weinig mensen weten van het bestaan van dubbelsterren, maar als je 's avonds naar de sterren kijkt, bestaat ongeveer de helft van de lichtpuntjes die je ziet uit twee sterren die dicht om elkaar heen draaien. Die dubbelsterren zijn veel interessanter dan enkele sterren zoals de zon. Er kan gas van de één naar de ander stromen, waarbij energie vrij komt. Dan wordt er röntgenstraling uitgezonden en die straling kunnen we waarnemen. Ik werk aan een model waarmee ik kan berekenen hoeveel röntgendubbelsterren er in de Melkweg zijn."

En waar zou deze sterrenkundige nog wel eens naar de sterren willen kijken?

"Daar doe ik niet aan. Ik houd me bezig met de theorie, andere mensen doen waarnemingen. Er zijn wel een paar plekken waar mooie telescopen staan waar onze afdeling mee werkt, zoals op een hoogvlakte in Chili en op de Canarische Eilanden, maar ik ben er nooit geweest. Dat hoeft ook niet, omdat ik niet aan waarnemen doe, maar de resultaten van anderen gebruik. De romantiek die sommigen de sterrenkunde toedichten is dus ver te zoeken. Ik kan de Poolster en de Steelpan aanwijzen, maar daarna houdt het op."

Algemeen

Lunchconcert 'Muziek in de Pauze'

30 maart, 12.45-13.15 uur: Elsbet Remijn (piano), Merlijn Runia (mezzo-sopraan) en Charlotte Munnik (sopraan) zingen liederen uit alle windstreken van Europa in de 19e en 20e eeuw. Plaats: Aula/Congresgebouw, Comeniuslaan 2.

Voorlichtingsdag Bachelors

4 april, voorlichtingsdag met twee voorlichtingsrondes van iedere opleiding en informatiemarkt. www.ru.nl/studereninnijmegen

Aandacht voor kanker

De Rijksuniversiteit Groningen zoekt voor niet-commercieel onderzoek mensen die zelf de afgelopen zes maanden hun behandelingen voor kanker hebben afgerond. Er wordt een interview gehouden over de betekenis van en omgang met kanker en men moet een vragenlijst invullen. Aanmelden: www.rug.nl/psy/aandachtvoorkanker

Studentenkerk, Erasmuslaan 9A

Dagelijks 12.45 uur: middaggetijdengebed
22 maart, 9 a.m.: Catholic Eucharist 11.00 uur: Vastencyclus (4)
23 maart, 18.00 uur: Eten met idealen.*
24 maart, 19.30 uur: Voorbereiding Kloosterweekend (3-5 april)*
26 maart, 12.30 uur: Roze lunch.
29 maart, 9 a.m.: Catholic Eucharist 11.00 uur: Vastencyclus (5)
5 p.m.: Anglican Church.
30 maart, 19.30 uur: Jongerenmeditatiegroep.
1 april, 20.00 uur: Leven met sterven. Geen rouwverwerkingsgroep.*
www.ru.nl/studentenkerk
* Aanmelden svp

Nationaal museumweekend

4 en 5 april, rondleidingen in o.a. Museum voor anatomie en pathologie, Geert Grooteplein 21, www.umcn.nl/museum
www.museumweekend.nl

Science to Business Café

30 maart, 17.30-20.00 uur: eerste bijeenkomst Business Café voor ondernemende studenten en onderzoekers, startende en ervaren ondernemers. Sportcafé Gymnasion, Heyendaalseweg 141. Aanmelden en informatie: Steunpunt Valorisatie, Wilfried Reincke.

Studenten

Open dag Cognitieve Neuroscience

8 april, van 13.00-17.30 uur, Donders Centre, Kapittelweg 29. Inschrijven via: www.ru.nl/master/cns/news/cns_open_day

Nieuwe uitgave CNS

'Proceedings of the Cognitieve Neuroscience Master of the Radboud University', een jaarlijks tijdschrift van studenten cognitive neuroscience. www.cns.ru.nl

Lezingen

Symposium Management Research

7th, April, 9.30-17.00h: 'Gender in Academia; Can the Sky be the limit?', international and national top academics will discuss recent research and policies about the under-representation of women in science. The symposium is aimed at academics (students and staff) but is also interesting for policymakers of our university. Necessary to register: A.Baak@fm.ru.nl. www.ru.nl/fm

Donders Lecture

20 maart, 15.00-17.00h: prof. Doug Crawford (York University, Canada) 'Neural Mechanisms for Donders' law in 3-D Gaze Shifts'. Linnaeusgebouw (LIN6), Heyendaalseweg 137. www.ru.nl/donders

Soeterbeek Programma

Symposium 'Heilige gralen in de fysica' 20 maart, 10.00 - 17.00 uur, Studievereniging Marie Curie: 'Vier moderne zoektochten naar grote oplossingen binnen de fysica.

www.ru.nl/sp/heiligegralen

Symposium 'Godelijke kunst

21 maart, 10.00 - 17.00 uur, 'Over het transcendente in de kunst' www.ru.nl/sp/godelijkekunst

Faculteitsdag Theologie en Religiewetenschappen

25 maart 2009, 10.30 - 16.00 uur: 'Veranderende rituelen rondom de dood'. www.ru.nl/sp/rituelen
Publiekslezingen Filosofie 1, 8, 15, 22 april, 20.00 - 22.00 uur, 'Maand van de Filosofie'. www.ru.nl/maandvandefilosofie

Science Cafe Nijmegen

24 maart, 20.00 uur: debatavond 'Voeding en gezondheid; een kwestie van smaak'. Plaats: Ierse Pub The Shamrock, Smetiusstraat 17 www.sciencecafenijmegen.nl

Cultuur

Cultuur op de campus

1 april: 16.00-20.00 uur: festival 'Sound of Science' i.s.m. studieverenigingen B-faculteiten. Huygensgebouw, Heyendaalseweg 135. www.cultuuroperdecampus.nl

Optreden Kamerkoor Audite Nova

22 maart, 15.30 uur, universitair Kamerkoor Audite Nova met medewerking van Duo Agua Luna. Plaats: Titus Brandsma-kerk, Keizer Karelplein 19. On-line kaarten bestellen op www.auditenova.nl

PAOG-Heyendael

2 april: cursus bestemd voor verpleeghuisartsen en verpleeghuisartsen i.o. 'Acute geneeskunde in de verpleeghuissetting'

3 april: 'Abdominale Catastrophes: een praktische benadering voor arts en verpleegkundige'. Voor plastisch en alge-

meen chirurgen, klinisch genetici, medisch oncologen, pathologen, radiologen, radiotherapeuten, genetisch consulenten, huisartsen en allen die hiervoor in opleiding zijn.

9 april: cursus Peri-operatieve zorg: een grote zorg bestemd voor verpleegkundigen snijdende specialismen (i.o.), OK-medewerkers (i.o.), nurse practitioners, physician assistants, diëtisten, verpleegkundigen poliklinieken snijdende specialismen

Benoemingen

Prof.dr. Jan .G. van der Watt (Germiston, Zuid-Afrika, 1952), is per 1 maart benoemd tot hoogleraar Exegese van het Nieuwe Testament en Bronteksten van het Christendom (Religiewetenschappen)
Dr. Irma Joosten (Arnhem, 1957) is per 1 maart benoemd tot hoogleraar Medische Immunologie (Medische Wetenschappen)

promoties & oraties

20 maart, 10.30 uur: promotie mw drs. L.I.H. Overbeek (Med.Wet.) 'Improvement of identification of Lynch syndrome by changing clinical practice roles.'

20 maart, 13.00 uur: promotie drs. P.C. Kievit (Med.Wet.) 'Predictors of reocclusion and clinical outcome after successful fibrinolysis'.

20 maart, 15.45 uur: oratie prof. dr. M.G. Netea (Med.Wet.) 'De kunst van Bruggenbouwen'.

23 maart, 13.30 uur: promotie drs. T. Smits (Med.Wet.) 'Application of fluorescence diagnosis and photodynamic therapy in psoriasis and squamous (pre) malignancies of the skin'.

23 maart, 15.30 uur: promotie mw N. Panina (FNWI) 'Crystal structure and morphology prediction of organic pigments'.

26 maart, 10.30 uur: promotie mw drs. J. Lommertzen (Soc.Wet.) 'Visuomotor Coupling at Different Levels of Complexity'.

26 maart, 13.30 uur: promotie mw drs. B.A.G. Dijkstra (Soc.Wet.) 'Kick the habit! Implementation of rapid detoxification in the treatment of opioid dependence'.

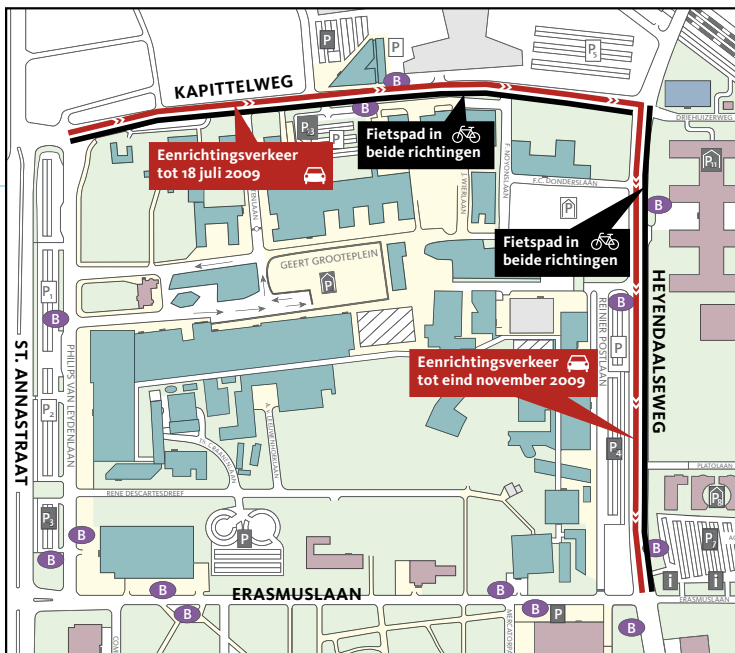
26 maart, 15.30 uur: promotie ir. J.R.P.M. Strating (FNWI) 'The role of the p24 family in ER-to-Golgi protein transport. Functional studies using transgenic Xenopus intermediate pituitary cells'.

27 maart, 15.00 uur: afscheidscollege prof. dr. J.A.P.J. Janssen (Soc.Wet.) 'The Disappearing Object Phenomenon. Over religie en cultuur in kunst en wetenschap'.
woensdag 1 april, 15.30 uur: promotie mw A.M. Kalashnikova (FNWI) 'Ultrafast light-induced dynamics of spins and attosec in iron oxides'.

2 april, 13.00 uur: promotie drs. J.W.P. Kuiper (Med.Wet.) 'Role of brain-type Creatine Kinase in cytoskeletal dynamics'.

2 april, 15.00 uur: afscheidscollege prof. dr. H.H.J. Kolk (Soc.Wet.) 'Vrije wil, bewustzijn en het brein'.

3 april, 15.00 uur: afscheidscollege prof. dr. B.C.J. Hamel (Med.Wet.) 'Klinische genetica in perspectief'.

Heyendaalseweg eenrichtingsverkeer

Vanaf vrijdag 20 maart wordt de Heyendaalseweg tussen de Kapittelweg en de Erasmuslaan eenrichtingsverkeer in de richting zuid. Automobilisten kunnen nog maar in één richting rond de campus kunnen rijden, fietsers kunnen wel in twee richtingen rond de campus rijden op de nieuwe fietspaden. Ook de Kapittelweg blijft tot 18 juli eenrichtingsverkeer. Ook de bussen rijden maar in één richting over de campus. Buspassagiers die op de Heyendaalseweg uitstappen, moeten op dezelfde halte ook weer instappen voor de terugreis.

www.ru.nl

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- **Secretaresse ondersteuning Medezeggenschap (0,5 fte)***
Bestuurlijke en Juridische Zaken
 - **Beheerder ICT (Oracle DBA/applicatiebeheerder (1,0 fte)**
Universitair Centrum Informatievoorziening
 - **2 x Onderzoekmedewerker Project Nut, Noodzaak of Nerd**
Faculteit der Sociale Wetenschappen
 - **Studieadviseur Geschiedenis (0,8 fte)**
Faculteit der Letteren
- * Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

advertentie

Harde doelstelling

Eén op de vier nieuwe hoogleraren is een vrouw

Radboud Universiteit Nijmegen ondertekent het Charter Talent naar de Top

Radboud Universiteit Nijmegen

één in weten

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@vox.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Chris-Jan van der Heijden (hoofdredacteur), Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob Goossens, Lieke Steijvers, Martine Zuidweg

Medewerkers: Maartje Bakker, Stephan L.

Borggreve, Walter Breukers, Anouk Broersma, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Fieke den Hartog, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy van den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaeken, Renée van de Schans, Ilse Schuurmans, Ingar Sustrunck, Roel van den Tillaart, Ruud Vos, Ron Welters

Columnisten: Mgt

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten
Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Michiel Visselaar, Ruud Vos

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, dr. E. Denessen, S.C.W. ter Hart, prof. dr. R.S.G. Holdrinet, W. Scholten

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: €35,- over te maken op gironummer 2367526 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit Nijmegen Vox

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Erik van 't Hullenaar

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox verschijnt op 2 april.

VOXBACKSTAGE

Wat? **Het Nijmeegse Boekenfeest**
Waar? **Concertgebouw De Vereniging**
Wanneer? **Zaterdag 15 maart, 20.15 tot 1.30 uur**

'Alle schoonmaakkosten, voortvloeiend uit de aanwezigheid van huisdieren zullen op de organisatie worden verhaald.' Die mededeling rolde bij Wintertuin-directeur **Frank Tazelaar** in de mailbox toen De Vereniging lucht kreeg van zijn onganse plan om huisdieren gratis toegang te verlenen op het Nijmeegse boekenfeest. 'Laten we van een mug geen olifant maken', mailde Tazelaar terug. 'We zullen nog wel zien hoe een koe een haas vangt.' Het mag inmiddels duidelijk zijn dat het boekenweekthema 'Tjhelp Tjhelp' met dieren te maken heeft. Bezoeker **Bob** kan niet lachen om het verbod: teckel **Pip** mag de zalen niet in. "Ik heb een hekel aan gezag. Het vernielt spontane initiatieven."

In de vorige *Vox* noemde Tazelaar Nijmegen literaire stad nummer één van Nederland. Schrijver **Arjen Lubach** is er kort over: "In vergelijking met Eindhoven is Nijmegen best literair, ja." Journalist **Marcel Rözer** kijkt alsof hij een dwerghamster voorbij ziet vliegen: "Wie beweert dat? Frank Tazelaar?" Een wegwuivend handgebaar. "Die man neem ik af en toe heel serieus. Nu niet."

Vlaamse reus **Herman Brusselmans** liet zijn hondje Eddie in Gent en droeg zelfs niets voor over zijn kleine witte opneukertje. "In hondentijdschrift *Woef* schrijf ik wel over hem, maar die verhalen zijn niet geschikt voor op het podium." Liever praat hij over vrouwen: "Als ik kon kiezen tussen een kale vrouw en een vrouw met een pruik, koos ik die met de grootste tieten."

Over de dierlijke Boekenweek zijn de meningen verdeeld. **Arjen Lubach**: "Voor de Boekenweek goed en wel begonnen is, ben ik het thema al spuugzat." Dichter **F. Starik** houdt wel van dieren, vooral van de okapi. "Alias de goedkope giraf. Het enige dier ter wereld dat zijn eigen oor kan likken." Hoogleraar en filosoof **René ten Bos** vindt dieren ook erg leuk, maar het thema 'verveling' spreekt hem meer aan. "Verveling is heel nuttig. Het geeft bezinning. Nee, ik verveel me nu niet. Eigenlijk best vervelend, nietwaar?"

Zo tussen de grijze en kale schrijvers is de Literatuurjongend de vreemde eend in de bijt. Volgens Tazelaar zijn **Hanneke Hendrix** en **Oscar Wyers**, samen met Willem Claassen en **Dennis Gaens**, de 'grootste literaire talenten van Nijmegen' (en dus van heel Nederland). Dennis: "Wel leuk als dat over je gezegd wordt." "Dennis is het meest getalenteerd", meent Oscar. Hanneke: "Hij is tenminste niet zo lui als wij." Over vijf jaar weten we of Marcel Rözer wat vaker serieus moet luisteren naar Tazelaar. * AD, RN

F. Starik (steekt een sigaret – lekker goedkoop uit Las Palmas – op): "De geluidsmen draaide het volume maar hoger. Het is geen popconcert."

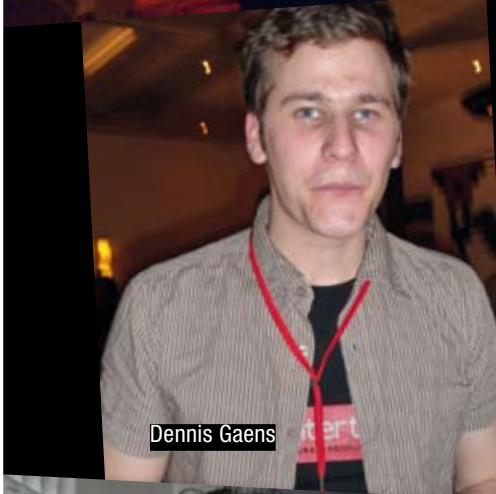
Arjen Lubach met de Haagse dichteres Hiba Vink: "Er werd oprecht geapplaudisseerd voor me door honderd? honderdvijftig? mensen."

Marcel Rözer tegen Steffie van den Oord: "Ik heb helemaal geen zin om de zaal nog in te gaan, ik ga bier halen."

Filosoof René ten Bos en zijn vrouw

Dennis Gaens

Literatuurjongend Hanneke Hendrix en Oscar Wyers

Frank Tazelaar en Herman Brusselmans: "Mijn volgende dierenboek heet 'De Poes van Maxima'."

Bob en Pip